

ඩිජීර තිබු යාමෙයාග්‍ර මූල්‍යදීප

ලීඛය උරුවායාදීයාල

വുർആൻ പംന്ത്രിന്
രാമു മുവവുര

വുർആൻ പഠനത്തിന് രണ്ടു മുഖ്യവും

അബുൽഅജോദ്‌ലാ മഹദ്വാഡി

ഇസ്ലാമിക് പബ്ലിഷിംഗ് ഹാസ്
കൊഴിക്കോട്, തിരുവനന്തപുരം, എറണാകുളം, കുമ്മൾ, കണ്ണൂർ, ഇലംപുരം

QUR'AN PATANATHINU ORU MUKHAVURA (*Malayalam*)

(Religion/Islam)

By ABUL A'LA MOODOODI

Publishers:

ISLAMIC PUBLISHING HOUSE

P.O. Merikkunnu, Kozhikode - 673 012

Kerala State, India

E-mail : iphdire@gmail.com

Web : www.ipkherala.com

First Published : July 1984

Seventh Edition : August 2008

Cover : Nasar Eramangalam

Typesetting : I.P.H. DTP

Printers : Kairali, Calicut

Rights with the Publishers

Distribution:

I.P.H. Fourland Building, Rajaji Road, Kozhikode-4, E-mail : iphcalicut@dataone.in

I.P.H., M.P. Road, Kozhikode - 673 001

I.P.H., Islamic Centre, Market lane, Palayam, Thiruvananthapuram - 695 034

I.P.H., Madeena Masjid Complex, Padma Jn. Pullepady, Kochi - 35

I.P.H., I.P.H. Tower, P.O. Road, Thrissur-1

I.P.H., CE. 34/236, Opp. Noor Masjid, Kannur -1

I.P.H., Kunnumal, Malappuram- 676 505

Price Rs : 18.00

പ്രസ്താവന

അബുതിങ്ങൾക്കുള്ള മഹാദിയുടെ വിശ്വവിഭ്യാത വൃഥതന്റെവ്യാപ്തി നഗരമം തഫ്പാമുൻ വുർആന്തന്റെ ആമുഖമാണിൽ. രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് ഈതെഴുതാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്ന് മുലാനാ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഒന്ന്, വൃഥതന്റെ പാരാധാരം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് സാമാന്യ വായനക്കാരൻ നല്ലപോലെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ ചുണ്ടിക്കാട്ടുക; പഠനമാർഗ്ഗം സുഗമവും സുകരവും മാകാൻ അവ അത്യാവശ്യമാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം പാരാധാരാമയേയും ആ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഇടക്കിടെ ശല്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും മാത്രമല്ല, പലപ്പോഴും അവ മനസ്സിലാക്കാത്തതുകൊണ്ടുമാത്രം വൃഥതന്റെ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ആഴഞ്ഞളിലിരിക്കുന്നതാണ് വഴികാണാത്ത വായനക്കാരൻ വർഷങ്ങളോളം ഉപരിതലത്തിൽ കരഞ്ഞിത്തിരിയ്ക്കയും ചെയ്യും. രണ്ട്, വൃഥതന്റെ പഠനവേളയിൽ ജനഹൃദയങ്ങളിലൂയർന്നുവരാറുള്ള ചില ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ആദ്യമേ മറുപടി നൽകുക. ഇത്രയും പരഞ്ഞത്തിൽനിന്ന് വൃഥതന്റെ പഠനമയേയും വായനക്കാരൻ മനസ്സിലൂടെ ക്രമാബ്ദിക്കാവുന്ന മുഴുവൻ പ്രശ്നങ്ങളും ഇതിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ധരിക്കരുത്. വിശുദ്ധ വൃഥതനുനെ പൊതുവായി ബാധിക്കുന്ന സമഗ്രമായ പ്രശ്നങ്ങൾ മാത്രമേ ഇതിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ.

വൃഥതനുനെ സംബന്ധിച്ച് പൊതുവിൽ മനസ്സിലാക്കാനാഗഹിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും നന്നുപോലെ ഇതു ലഭ്യകൂട്ടി ഉപകരിക്കുമെന്ന് തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അബ്ദുൽ അരഞ്ഞലാ മഹേദി (1903-1979)

പണ്ഡിതൻ, പരിപ്രകർഷ്ണാവ്, ഗ്രന്ഥകാരൻ, 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പാദം മുതൽ ഇസ്ലാമിക ലോകത്ത് അലാറ്റപ്പു തുടങ്ങിയ ഇസ്ലാമിക നവജാഗർ സാന്തിന്റെ പ്രധാന ശിൽപ്പി. 1903 സെപ്റ്റംബർ 25-ന് താരംഗാബാദിൽ ഒരു സായിക് കുടുംബത്തിൽ ജനനം. പിതാവ്: അഹമ്മദ് ഹസൻ. മാതാവ്: റുബിയാ ബീഗം. പിതാവിൽ നിന്ന് പ്രാഥമിക വിരോധ്യാസം. 1914-ൽ മാലവി പാരിക്ക് പാസായി. അബ്ദുൾ, ഇംഗ്ലീഷ്, പേരിപ്പുന്ന് ഫാജകളിൽ പ്രാവിണ്ടുമുണ്ടാവിരുന്നു. ഉത്തര, തത്ത്വചിന്ത, സാമൂഹിക ശാസ്ത്രം, രാഷ്ട്രീയം ഗഹന മായ വിഷയങ്ങളിൽ സ്വപരിശീലനിയുടെ അവഗാഹം നേടി. 1918-ൽ അദ്ദേഹിക്ക, 1920-ൽ താഴ്, 1925-ൽ അർജംജംഖലയുൽ എന്നിവയിൽ പ്രതാധിപരായി പ്രവർത്തിച്ചു. 1927-ൽ (പ്രമക്കൃതി അർജംജിപാരു മിൻ ഇസ്ലം രബിച്ചു), 1932-ൽ തർജ്ജമാന്തരം വുർആൻ ആരംഭിച്ചു. 1941-ൽ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി ടൈപ്പവൽക്കർ റിച്ചു. 1953-ൽ വാദിയാനി മന്ത്രാലയയുടെ പേരിൽ അംഗീസ്, വധഗിക്കാവിധി. മുസ്ലിം ലോകത്തിന്റെ പത്രികയായ വരുത്തുടർന്ന് ജീവപര്യന്തം തടവംകി. 1955-ൽ ജയിൽ മൊചിതനായി. 1972-ൽ തഹർഗീമുൽ വുർആൻ ചെന്ന പുരിത്തി ധാക്കി. 1979-ൽ പ്രമാ വൈസാൻ അഭാരിയ് നേടി. 120-ൽ പരം കുന്നപ്പട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു. 1979 സെപ്റ്റംബർ 22-ന് മരണപ്പെട്ടു.

താളുകളിൽ

നിസ്തുല ശന്മം	11
പില പ്രാമാർക്കുങ്ങൾ	12
എങ്ങനെയുള്ള ശന്മം?	13
വുർആൻ അടിസ്ഥാനം	14
പ്രതിപാദ്യവും പ്രമേയവും	17
മാലയിൽ കോർത്ത മുത്തുമണികൾ	18
അവതരണാലട്ടങ്ങൾ	18
പ്രവേശകശന്മം	23
ആവർത്തനം എന്തുകൊണ്ട്?	24
ക്രൊധീകരണം	25
ശന്മാവിഷ്കരണം	27
പഠനരീതി	30
സവിസ്തര പഠനം	31
പഠനം പ്രയോഗവത്കരണത്തിലൂടെ	32
മാനുഷ്യക്രതിന് മാർഗ്ഗദർശകം	34
വിശദാംശങ്ങളുടെ ശന്മമല്ല	36
വ്യാപ്യാനങ്ങളും	37

നിസ്തുല ശമ്പം

പൊതുവെ നാം വായിച്ചു പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള ശമ്പങ്ങളിൽ ഒരു നിർണ്ണിത വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അറിവുകളും അഭിപ്രായങ്ങളും വാദങ്ങളും തെളിവുകളും ശമ്പരചനാപരമായ സവിശേഷ ക്രമത്തിൽ തുടരെ വിവരിച്ചിരിക്കും. ഇക്കാരണത്താൽ, ബുർജാനക്കുറിച്ച് അപരിചിതനായ ഒരാൾ ആദ്യമായി അത് വായിക്കാനുഭൂമിക്കുമ്പോൾ, സാധാരണ ശമ്പങ്ങളുടെ സ്വന്ധനയാം തന്നെയാണ് ബുർജാനിലും സൈക്കിളിക്കുന്നതെന്ന് സാഭാവികമായും പ്രതീകഷിക്കും. അതായൽ, ആദ്യമായി പ്രതിപാദ്യം, തുടർന്ന് മുഖ്യവിഷയം, ശേഷം വിവിധ അധ്യായങ്ങളും ഉപശീർഷകങ്ങളുമായി വിഭജിച്ച് യമാക്രമം ഓരോ പ്രശ്നവും ചർച്ചപെയ്തിരിക്കുമെന്നും ബഹുമുഖ ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ വകുപ്പും ഓരോ മേഖലയും വേറിട്ടുന്ന് തങ്സാംബന്ധമായ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളെല്ലാം ക്രമത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുമെന്നും അയാൾ പ്രതീകഷിക്കും. പക്ഷേ, വായിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ ഇതിനെല്ലാം വിപരീതമായി, തനിക്ക് അനുവദം അപരിചിതവുമായ മറ്റാരു രീതിയിലാണ് ബുർജാന അയാൾ കാണുന്നത്.

വിശാസം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ, ധാർമ്മിക-സദാചാര നിർദ്ദേശങ്ങൾ, ശരിഅൻ വിധികൾ, ആര്യർഥപ്രബന്ധങ്ങൾ, സദൃപദ്ധതികൾ, ഗുണപാദങ്ങൾ, ആക്ഷേപ-വിമർശനങ്ങൾ, താക്കിൽ, ശുഭവ്യതാനം, സാന്ത്വനം, തെളിവുകൾ, സാക്ഷ്യങ്ങൾ, ചർത്രക്രമകൾ, പ്രാപണിക ദൃഷ്ടകാന്തങ്ങളിലേക്കുള്ള സുചനകൾ എന്നിവരെല്ലാം ബുർജാനിൽ ഇടവിട്ട്, മാറിമാറി വരുന്നു. ഒരേ വിഷയം ഭിന്നരീതികളിൽ, വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു; വിഷയങ്ങൾ ഒന്നിനു ശേഷം മറ്റാനും തുടർന്ന് മുന്നാമതൊനും പൊട്ടുനന്നെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. എന്നില്ല, ഒരു വിഷയത്തിനു മധ്യത്തിലും പ്രത്യേകിടുന്ന മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും സംഭാഷണമുഖം ഭിന്ന ഭാഗങ്ങളിലേക്കു തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു; വിഷയാധിഷ്ഠിതമായുള്ള അധ്യായങ്ങളുടെയും അടയാളം പോലും ഏകദേശം ശീർഷകങ്ങളുടെയും അടയാളം ഏകദേശം കാണാനില്ല.

ചരിത്രമാണ് വിവരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ചരിത്രാവ്യാനരീതിയില്ല; തത്ത്വശാസ്ത്രമോ വൈദികശാസ്ത്രമോ ആണ് പ്രതിപാദ്യമെങ്കിൽ പ്രകൃത ശാസ്ത്രം അളുടെ ഭാഷയില്ല; മനുഷ്യനെയും ഈരു സ്വഷ്ടിജാലങ്ങളും കുറിച്ച് പരാമർശം പദാർഥ- ശാസ്ത്ര വിവരങ്ങൾതിലേ, നാഗരിക-രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക-സാമൂഹിക കാര്യങ്ങളുടെ പ്രതിപാദനം സാമൂഹിക വിജ്ഞാനാനീയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വിധത്തിലേ, അല്ല. നിയമവിധികളും നിയമ അളുടെ മാലികത്താണും കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് നിയമപണ്ഡിതനാരുടെത്തിൽനിന്ന് തീരെ ഭിന്നമായ ശൈലിയിലോണ്. ധർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥ അളിൽനിന്ന് വ്യതിരിക്തമായ വിധത്തിലഭ്രത യാർഥിക ശിക്ഷണങ്ങൾ പ്രകാശനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ചിരപരിചിതമായ ‘ഗ്രന്ഥസങ്കൽപ്പ’-ത്തിനു വിപരീതമായി ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ അനുവാചകൾ അബ്ദരന്നുപോകുന്നു. ക്രമാനുസ്ഥിതം ഭക്താധികരിക്കപ്പെടാതെ ശ്രീമില ശകലങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണിതെന്നും, ചെറുതും വലുതുമായി ഒട്ടനേകകം ഭിന്ന വിഷയങ്ങളുടെങ്ങിയ ഈ കൃതി ആദ്യവസാനം അന്വോന്നുംബന്ധമില്ലാതെ വാചകങ്ങൾ തുടരെ എഴുതപ്പെട്ടത് മാത്രമാ ണണ്ണനും അധികാർഡിക്കുന്നു. പ്രതികുല വീക്ഷണങ്കാണിൽനിന്നു നോക്കുന്ന നാവർ ഇതെ അടിത്തറയിൽ പല വിമർശങ്ങളും സംശയങ്ങളും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. അനുകുല വീക്ഷണഗതിക്കാരാകട്ട, സംശയനിവൃത്തികൾ കൂടു ക്രൂരികളാരായുന്നു. പ്രത്യേകം കാണുന്ന ‘ക്രമരഹിത്യ’-ത്തിനു വളരെ വ്യാപ്തമായാണെങ്കിൽ തുപ്പതിയടയുന്നു, ചിലപ്പോൾ. വേരെചില പ്രോശ്ര കൂത്രിമമാർഗ്ഗണാ വാക്യങ്ങൾക്ക് പരിസ്വരബന്ധം സ്ഥാപിച്ച് വിചിത്ര നിശ്ചന്ത്രങ്ങളിലെത്തിച്ചേരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഈ ‘ശാകലികതാ’ ഒരു സിദ്ധാന്തമായിത്തന്നെ അവർ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫലമോ? ഓരോ സുക്തവും അതിനുമുമ്പും പിന്നുമുള്ള സുക്തങ്ങളുമായി ബന്ധമറ്റ്, രചയിതാവിശ്രീ ഉദ്ദേശ്യത്തിനു വിപരീതമായ അർമ്മകൾപുനക്കൊരയായി വീക്കുന്നു!

ചില പ്രാഥമ്യിക ധാർമ്മങ്ങൾ

ഒരു ഗ്രന്ഥം നല്കപ്പോലെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ അതിന്റെ പ്രമേയവും പ്രതിപാദ്യവും ഉദ്ദേശ്യം-ലക്ഷ്യങ്ങളും അഭിഭ്രതിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ആ ഗ്രന്ഥം തത്തിന്റെ പ്രതിപാദനരീതി, സാങ്കേതികലാശ, സവിശേഷമായ ആവിഷ്കാര ശൈലി എന്നിവയെക്കുറിച്ചും അഭിവൃഥായിരിക്കണം. പ്രത്യേകംവാക്യങ്ങൾക്കു പിന്നിലായി, അതിലെ പ്രതിപാദനങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംബന്ധങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും ദൃഷ്ടിയിലുണ്ടാകണം. സാധാരണ നാം വായിച്ചുവരാറുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ വാസ്തവത്കലെല്ലാം അയയ്ക്ക ലഭ്യമായതുകൊണ്ട് പ്രതിപാദ്യവിഷയത്തിന്റെ ആഴത്തിലിരിഞ്ഞിച്ചേല്ലാൻ വിശേഷിച്ചാരു വിഷമവും ആരും നേരിടാറില്ല. എന്നാൽ, ഈതെ കൃതികളിൽ കണ്ണുപരിപാലിച്ച വിധത്തിൽ ഈവരെയാനും വിശുദ്ധവുമായി അനായാസം

കണ്ണടത്താനാവിക്കുന്നതാണ് പരമാർദ്ദമം.

ശരാശരി വായനക്കാരൻ്റെ മനസ്സിലെ വുർആൻ പാരായണം ആരംഭിക്കുന്ന ഒരാർക്ക് ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രമേയവും പ്രതിപാദ്യവും ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യം അളും കണ്ണടത്താൻ കഴിയുന്നില്ല; പ്രതിപാദനരീതിയും ആവിഷ്കരണശൈലിയും എറിക്കുന്ന അപരിചിതമായും തോന്നുന്നു. മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും വാക്യങ്ങളുടെ പദ്ധതിലെ അവധുക്തവുമാണ്. നാനാ സുക്രതങ്ങളിൽ ചിതറി പ്രസാദം സാര-സത്യങ്ങൾ എത്താണ്ടാക്കേ ആസ്വദിക്കുന്നുവെങ്കിലും തിവ്യ വചനങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽ ചെത്തന്നും നുകരുന്നതിൽ അനുവാചകൾ പരാ ജയപ്പെടുന്നു എന്നതാണിതിന്റെ ഫലം. ശത്രായ ഗ്രന്ഥപരിജ്ഞാനം നേടാൻ കഴിയാതെ, ഗ്രന്ഥത്തിലാജ്ഞാ ചിതറിക്കിടന്ന എത്താനും തത്ത്വരത്നങ്ങൾക്കാണ് അധാർക്ക് തൃപ്തിയിടയെങ്കിവരുന്നു.

വുർആനു സംബന്ധിച്ച് സംശയഗ്രന്ഥതരായിത്തീരുന്ന പലർക്കും, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പഠനത്തിന് അവധും ആവശ്യമായ പ്രാഥമിക കാര്യങ്ങളിൽ യാത്തതാണ് അവരുടെ മാർഗ്ഗംശത്തിന്റെ മുഖ്യകാരണങ്ങളിലോന്ന്. ഇങ്ങനെയുള്ള വായനക്കാർ വുർആന്റെ താളുകളിൽ തിനാവിഷയങ്ങൾ അവിടവിടെ ചിതറിക്കിക്കുന്നത് കാണുമെന്നല്ലാതെ, നിരവധി സുക്രതങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം അവരെ സംബന്ധിച്ചേടതോളം അവധുക്തമാകുന്നു; അനേകം വാക്യങ്ങളിൽ മുത്തുമണികളുടെ വെട്ടിത്തിളക്കം ദൃശ്യമാണെങ്കിലും വാചക ഘടനയിൽ അവ തീരെ ചേർച്ചയില്ലാതെ തോന്നുന്നു; പ്രതിപാദനരീതിയും ഭാഷാശൈലിയും വശനില്ലാത്തതിനാൽ ഒട്ടനേകം സ്ഥലങ്ങളിൽ സാക്ഷാല്യം ഉണ്ടാക്കുന്നു എങ്കൊ വഴിപ്പോവുകയും, പദ്ധതിലെ പരിജ്ഞാനം ഇല്ലായ്ക്കുന്നു മുല്ലം പലേടത്തും ഗുരുതരമായ തന്റുഡാരണകൾക്ക് വശംവദ രായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

എങ്ങനെയുള്ള ഗ്രന്ഥം?

എന്നാണ് വുർആൻ? അതിന്റെ അവതരണവും ക്രോധീകരണവും എന്തിയാം? അതിന്റെ പ്രതിപാദ്യം എന്ത്? എല്ലാ ചർച്ചകളും എത്തു ലക്ഷ്യ താലേപക്ക് നയിക്കുന്നു? ബൈബില്യമാന്നു അനേകം വിഷയങ്ങൾ ഏതൊരു കേന്ദ്രവിഷയവുമായി ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു? ആശയപ്രകാശനത്തിന് ഏത് ശൈലിയും സമർപ്പനരീതിയുമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്? ഇതുപോലുള്ള നിരവധി സുപ്രധാന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ വ്യക്തവും വളച്ചു കെട്ടില്ലാത്തതുമായ മറുപടി ലഭിക്കുന്നപക്ഷം വായനക്കാരൻ അനേകം അപകടങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാവുന്നതാണ്. അധാരുമുടുടിപ്പാടി പഠന-പരിപാടിനു സരണി തുറന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ ‘മതപരമായൊരു ഗ്രന്ഥം’ എന്ന സങ്കൽപ്പത്തോടെ വായന ആരംഭിക്കുന്ന രാളുടെ മനസ്സിൽ ‘മത’ത്തിന്റെയും ‘ഗ്രന്ഥ’ത്തിന്റെയും പൊതു സങ്കൽപ്പം നിലനിൽക്കും. പക്ഷേ ആ സാങ്കൽപ്പികചിത്രത്തിന് പാട വിപരീതമായ വസ്തുതയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നോൾ അതുമായി

പൊരുത്തപ്പടക്കം കഴിയാതെ ഏതോ അപതിചിത മഹാഗഢത്തിന്റെ ഈ വഴിയിൽപ്പെട്ട പരംഗണിയെപ്പാലെ വഴിതെറ്റി, വിഷയത്തു കിട്ടാതെ വരികൾക്കിടയിൽ ഉശല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽത്തന്നെ മാതൃകയില്ലാത്ത, സവിശേഷമായൊരു ഗ്രന്ഥമാണ് താൻ വായിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന ധാർമ്മാർധ്യം നേരത്തെ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ പ്രധാനത്തിൽനിന്ന് വായനക്കാരനെ ക്ഷേമിക്കാമായിരുന്നു.

അതെ, ലോകത്തെ മരുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും ഭിന്നമായ സവിശേഷ രീതിയിലാണ് വുർആൻ ഭക്താധികൃതമായിട്ടുള്ളത്. പ്രതിപാദനം, ഉള്ളടക്കം, ചെന്ന എന്നിൽക്കൂളിലെല്ലാം അതു നിന്ന് നിന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥ പരിചയത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ‘പുസ്തക സകൽപാ’ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായകമണ്ണുന്ന് മാത്രമല്ല, ഒട്ടേറു പ്രതിബ സ്ഥമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ഗ്രന്ഥം മനസ്സിലാക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നേരത്തെ രൂപീകരിച്ചുവച്ച സകൽപങ്ങൾ എടുത്തുമാറ്റി, ഇതിന്റെതായ അടങ്കുതസവിശേഷതകൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

വുർആൻ അടിസ്ഥാനം

ഈ വിഷയക്കാരി, വായനക്കാരൻ ഏറ്റവും മുഖ്യ വുർആന്റെ അന്തരൂത്ത-അതു സമർപ്പിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന ആദർശം- അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാ വസ്തുമാണ്. അയാളുൽ അംഗീകരിക്കേട്, അംഗീകരിക്കാതിരിക്കേട്. ഏതു നിലക്കും, ഈ ഗ്രന്ഥം മനസ്സിലാക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രാരംഭബനിന്നു എന്ന നിലയിൽ വുർആനും അതിന്റെ പ്രഭോധകനായ മുഹമ്മദ്ദനബിയും വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനത്തെന്ന അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

1. അവിലെ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്വഭാവവും നിയന്ത്രണവും ഉടമസ്ഥനും വിധികർത്താവുമായ ഏകദൈവഭംഗം തന്റെ അനന്തവിസ്തൃത സാമ്പത്തികവും ഒരു ഭാഗമായ ഭൂതലത്തിൽ മനുഷ്യനെ സ്വഷ്ടിച്ചു. അവന് അറിയാനും ചിന്തിക്കാനും ഗ്രഹിക്കാനുമുള്ള കഴിവുകൾ പ്രദാനംചെയ്യു. നന്ദ-തിരകൾ വിവേചിച്ചിരിയാനുള്ള യോഗ്യത നൽകി. ഇച്ചോസ്യാത്മന്യവും വിവേചന സ്വാത്രന്യവും കൈകാര്യാധികാരങ്ങളും നൽകി. അങ്ങനെ, മൊത്തത്തിൽ ഒരുവിധത്തിലുള്ള സ്വയംഭരണം (Autonomy) നൽകി അവനെ ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി നിയോഗിച്ചു.

2. ഈ സമുന്നതപദ്ധതിൽ മനുഷ്യരെ നിയോഗിക്കുന്നോൾ ദൈവം ഒരുക്കാരും അവരെ നല്ലപോലെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു; അതിനാണ്:

നിങ്ങളുടെയും നിങ്ങളുടെ കോളേജുന്ന സമസ്ത ലോകത്തിന്റെയും ഉടമസ്ഥനും ആരാധ്യനും ഭരണാധിപനും താനാകുന്നു. എന്നും ഈ സാമ്പത്തികവിൽ നിങ്ങൾ സ്വാധികാരികളില്ല; താനല്ലാതെ ആരുടെയും അടിമകളുമല്ല. നിങ്ങളുടെ ആരാധനക്കും അനുസരണത്തിനും അടിമത്തത്തിനും അർഹനായി താൻ മാത്രമെയുള്ളൂ. നിങ്ങളെ സ്വാത്രന്യവും സ്വയംഭരണാധികാരവും നൽകി നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഭൂതലത്തിലെ ജീവിതം

നിങ്ങൾക്കാരു പരീക്ഷണമാണ്. ഇതിനുശേഷം, നിങ്ങൾ എൻ്റെ സവിധ തത്തിൽ മടങ്ങിവരേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കണ്ണിശമായി പരിശോധിച്ച്, ആർ പരീക്ഷയിൽ വിജയംവരിച്ചുവെന്നും ആരെല്ലോ പരാജി തരായെന്നും അപ്പോൾ ഞാൻ വിധിക്കൽപ്പിക്കും. നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിട തേതാളം, അതിനാൽ, ശരിയായ കർമ്മങ്ങം ഒന്നുമാറ്റമെയുള്ളൂ; എന്ന നിങ്ങളുടെ ഒരേയൊരു ആരാധ്യനും വിധികർത്താവും ആയി അംഗീകരിക്കുക; ഞാൻ നൽകുന്ന സാഹാർഗിക നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുക; നശരമായ ഏപ്പികളിലിൽ പരീക്ഷണാലയമാണെന്നാറിഞ്ഞുകൊണ്ട് പാര ത്രിക ജീവിതത്തിൽ വിജയികളാവുകയാണ് നിങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽ ലക്ഷ്യ മെന്ന ഭോധയേതാടുകൂടി ജീവിതം നയിക്കുക. ഈ നയമാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന നൈതികക്കാരിൽ (അതു തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്) ഇപ്പലോകത്ത് നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനവും സംസ്ക്രതിയും ലഭിക്കും; എൻ്റെ തട്ടുത്ത് തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ, അംഗവര സൃഷ്ടാന്വാനിൽന്നും ഗോമായ സർഗ ലോകം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യും. ഇതിനു വിപരിതമായുള്ള ഏതൊരു ജീവിതനയവും നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടതോളം അബവും മാത്ര മാണ്ഡ്. അതാണ് സീക്രിക്കുന്നതെങ്കിൽ (അതിനും നിങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്) ഇപ്പലോകത്ത് നിങ്ങൾക്ക് നാശവും അസ്വാസമുഖവും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും; ഏപ്പികലോകം പിന്നിട്ട് പാരതികലോകത്ത് എത്തുമ്പോഴാക്കട്ടെ ശാശ്വതമായ ദുഃഖങ്ങളുടെയും ഔർത്തങ്ങളുടെയും ശർത്ഥമായ നരകത്തിൽ തളളപ്പെട്ടുകയുംചെയ്യും.

3. ഈ വസ്തുതകൾ വേണ്ടപോലെ ഭോധപ്പെടുത്തിയാണ്, പ്രപ വെനാമൻ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് ഭൂമിയിൽ സ്ഥാനം നൽകിയത്. ആദിമ ദിവതി കൾ(ആദം, ഹവു)കൾ ഭൂമിയിൽ തങ്ങളുടെ സന്തതികൾ പ്രവർത്തിക്കേണ്ട തിനാധാരമായ മാർഗനിർദ്ദേശവും നൽകുകയുണ്ടായി. ഈ ആദിമമനുഷ്യർ അജ്ഞതയിലും അസ്വകാരത്തിലുമല്ല ഭൂജാതരായിരുന്നത്. പ്രത്യുത, പുർണ്ണമായ പ്രകാശത്തിലാണ് ദേവം ഭൂമിയിൽ അവരുടെ അധിവാസത്തി നാരംഭം കുറിച്ചത്. യാമാർമ്മാതൈക്കുറിച്ച് തികച്ചും ഭോധവാനാരായി രൂപ്യ അവർ. അവരുടെ ജീവിതനിയമം അവർക്കാണിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ദേവകികാനുസരണം (ഇൻഡ്രം) ആയിരുന്നു അവരുടെ ജീവിതമാർഗം. ഈതേ കാര്യം, ദേവത്തിന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തകളായി-മുസ്ലിംകളായി-ജീവി കണ്ണമെന്ന വസ്തുത അവർ സ്വസ്ഥാനങ്ങളെ പരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ, പിന്നിട്ടുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മനുഷ്യർ ഈ ശരിയായ ജീവിത പദ്മ(ബീം)ത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് നാനാവിധമായ അബവുന്നയങ്ങൾ അവ ലംബിക്കുകയുണ്ടായി. അശ്രദ്ധയാൽ അവർ അതിനെ വിനഷ്ടമാക്കുകയും അലങ്കാലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഏകനായ ദേവത്തിന് പകാളിക്കേണ്ട കർപ്പിച്ചു; മനുഷ്യരും മനുഷ്യതരരൂപമായ, ഭൂതികവും ഭാവനാപരവുമായ, ആകാരം-ഭൂമികളിലെ അനേകമാനേകം അസ്തിത്വങ്ങളിൽ അവർ ദിവ്യതാം ആരോഹിച്ചു. ദേവവർത്ഥമായ യാമാർമ്മാജന്താനത്തിൽ (അൽഹുൽ) അവർ

പലതരം ഉഹാ-അനുമാനങ്ങളും തത്ത്വശാസ്ത്രങ്ങളും ആദർശ-സിദ്ധാന്തങ്ങളും കലർത്തി, അസംഖ്യം മതങ്ങൾ പട്ടഞ്ചിട്ടു. ദൈവം നിർദ്ദേശിച്ചു തന്ന നീതിനിഷ്ഠമായ ധാർമ്മിക-നാഗരിക നിയമങ്ങളെ (ശരീഅത്) പരിവർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടോ വികൃതമാക്കികൊണ്ടോ സേപ്പച്ചകൾക്കും സ്വാർമ്മത്തിനും പക്ഷപാതങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായുള്ള ജീവിതനിയമങ്ങൾ കെട്ടിച്ചുമച്ചു. തങ്ങൾമായി ദൈവത്തിന്റെ ഭൂമിയിൽ അക്രമവും അനീതിയും നടമാടി.

4. ദൈവം മനുഷ്യന് പതിമിതമായ സ്വാധികാരം നൽകിയിരുന്നതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, വഴിതെറ്റിയ മനുഷ്യരെ തന്റെ പ്രകൃത്യത്തീത ഇടപെടൽവഴി സത്യപമ്മത്തിലേക്ക് ബലാൽക്കാരം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരിക ഉചിതമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്-അവരിലുള്ള വിവിധ ജനസമുദായങ്ങൾക്ക്-ഭൂലോകത്ത് പ്രവർത്തിക്കാൻ അവധി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത് പരിഗണിക്കുന്നേം, ദൈവധിക്കാരം പ്രകടമായ ഉടനെ മനുഷ്യരെ നശിപ്പിച്ചുകളയ്യുക എന്നതും ശരിയായിരുന്നില്ലെങ്കിലും പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട്, മനുഷ്യരാംഭം മുതൽക്കേ ദൈവം ഏറ്റെടുത്ത ബാധ്യത, മനുഷ്യരെ സ്വാധികാരം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ അവരുടെ മാർഗ്ഗദർശനത്തിന് ഏർപ്പാട് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ദൈവം സ്വയം ഏറ്റെടുത്ത ഈ ബാധ്യതയുടെ നിർവ്വഹണത്തിനായി അവഗിൽ വിശദിക്കുന്നവരും അവരെന്തെ പ്രീതിയെ പിൻതുടരുന്നവരുമായ ഉത്തമ മനുഷ്യരെത്തന്നെ ദൈവം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. അവരെ തന്റെ പ്രതിനിധികളായി നിശ്ചയിച്ചു; തന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ അവർക്കുയുള്ള കൊടുത്തു. അവർക്ക് യാമാർമ്മജന്താം നൽകി; ശരിയായ ജീവിതനിയമം പറിപ്പിച്ചു; ഏതൊരു സർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് മാനവകുലം വ്യതിചലിച്ചുവോ അതിലേക്ക് വീണ്ടും അവരെ ക്ഷണിക്കാൻ ആ മഹാത്മാക്കലെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

5. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവാചകരാർ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലും ജനസമുദായങ്ങളിലും ആഗത്തായിക്കാണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ആഗമനത്തിന്റെ സുവർണ്ണ ശുംഖല സഹസ്രാബ്ദങ്ങളും തുടർന്നു. അങ്ങനെ, ആയിരമായിരം പ്രവാചകരാർ നിയോഗിത്തരായി. അവരുടെയെല്ലാം ‘ദീൻ’ ഒന്നുതന്നെന്നായായിരുന്നു—പ്രമുഖ ദിവസംതൊട്ട് മനുഷ്യനിയക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശരിയായ ജീവിതനിയം തന്നെ. അവരെല്ലാം ഒരേ സമാർഗ്ഗത്തെ—പ്രാരംഭത്തിൽ മനുഷ്യന് നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന ശാശ്വതമായ ധാർമ്മിക-നാഗരിക തത്ത്വങ്ങളെ—പിൻപറ്റിയവരായിരുന്നു. അവരുടെയെല്ലാം ദാത്യവും ഒന്നുതന്നെന്നായിരുന്നു. അതെ, സത്യദീനിലേക്കും സർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കും സമാസ്തിക്കാളെ ക്ഷണിക്കുക, ഈ ക്ഷണം സീകരിച്ച് മുന്നോട്ട് വരുന്നവരെ സംഘടിപ്പിക്കുക, അവരെ ദൈവികനിയമത്തിന് വിധേയരും ലോകത്ത് ദൈവികനിയമത്തിന് വിധേയമായി ഒരു സംമൂഹികവും സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരും കൗൺസിലിനിയമത്തിന്റെ ലംഗ്ലനത്തെ തകയാൻ സദാ സന്നദ്ധത്തായ ഒരു സമുദായമായി വാർദ്ധനടക്കമുകുക. പ്രവാചകരാർ അവരുടെ കാല-ദേശങ്ങളിൽ ഈ മഹത്തായ ദാത്യം ഏറ്റവും ഭംഗിയായി

നിരവേദിപ്പോന്നു. പകേഷ്, സംഭവിച്ചത് എല്ലായ്പോഴും മഹറാനായിരുന്നു. മനുഷ്യരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം പ്രവാചകപ്രവോധനം കൈക്കൊള്ളാൻ ഒരു നാട്ടുവന്നതെയില്ല; അത് കൈയേറ്റ് ഇസ്ലാമികസമുദായം എന്ന നിലപാട് അംഗീകരിച്ചവർത്തന കാലാന്തരത്തിൽ സത്യപമാതിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ചപോവുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ചില ജനവിഭാഗങ്ങൾ ദൈവികസന്ധാർഖത്തെ തിരിര കളിഞ്ഞുകൂടിച്ചപ്പോൾ വേരു ചിലർ ദൈവികനിർണ്ണ ശാഖയെ ഹാറ്റിമരിക്കുകയും സാധംകൂതാദർശാഭ്യൂഹം സകലനംകൊണ്ട് അതിനെ വികൃതമാക്കുകയും ചെയ്തു.

6. അവസാനമായി, പുർവ്വപ്രവാചകരാർ നിർവഹിച്ചപോന്നിരുന്ന അതേ ഒരുത്തുനിർവഹണത്തിനായി മുഹമ്മദ് നബിയെ അറേബ്യൂദ്ദീൽ നിയോഗിച്ചു. തിരുമേനിയുടെ സംബോധന പുർവ്വപ്രവാചകരാർടുടെ വഴിപിഴച്ച അനുയായികളോടും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോട് പൊതുവില്ലെന്നായിരുന്നു. അവരെ തെള്ളാം ശരിയായ ജീവിതനയത്തിലേക്ക് കഷണിക്കുക, അവർക്കുള്ളാം വിശദും ദൈവികസന്ധാർഖനിർണ്ണശം എന്തിച്ചുകൊടുക്കുക, ആ ബോധ നവും മാർഗ്ഗദർശനവും അംഗീകരിക്കുന്നവരെ രഹസ്യസംഘടിതനമുഹമ്മദായി വാർത്തയുടെകുക-ഇന്നായിരുന്നു അവിടെത്തെ ദേത്യം. ഈ നവസമുഹം സുന്നം ജീവിതവും ദൈവികസന്ധാർഖത്തിൽ കെട്ടിപ്പുടുക്കാനും അതേ മാർഗ്ഗമവലംബിച്ച് ലോകസംസ്കരണത്തിന് പ്രയത്നിക്കാനും ബാധ്യസ്ഥ മായിരുന്നു. ഈ പ്രവോധനത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗദർശനത്തിന്റെയും ആധാര ശ്രദ്ധമല്ലതെ വുർആൻ; മുഹമ്മദ് നബിക്ക് അല്ലോഹു അവതരിപ്പിച്ച വിശ്വാസ വുർആൻ.

പ്രതിപാദ്യവും പ്രചേരിയവും

വുർആൻ ഇരു മൂലികസഭാവം മനസ്സിലായികഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ പ്രതിപാദ്യവും കേന്ദ്രവിഷയവും ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുക ശ്രദ്ധപ്പുമാണ്.

വുർആൻ പ്രതിപാദ്യം മനുഷ്യനാണ്. അവൻ്തി ജയപരാജയങ്ങൾ ഏതിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവെന്ന ധാമാർമ്മം അത് ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അതായത്, സങ്കുചിത വിക്ഷണത്തിനും ഉഹാനാനുമാനങ്ങൾക്കും സ്വാർമ്മപക്ഷപാതങ്ങൾക്കും വിഡ്യയനായി മനുഷ്യൻ കെട്ടിച്ചുമച്ച സിദ്ധാന്തങ്ങളും, ആ സിദ്ധാന്തങ്ങളവലംബനമാക്കി കൈക്കാണം കർമ്മ-നയങ്ങളും ധമാർമ്മത്തിൽ അബദ്ധവും അന്ത്യപലം വെച്ചുനോക്കുന്നേപ്പാൾ സാധംകൂതാനർമ്മവുമാകുന്നു എന്ന ധാമാർമ്മം. വുർആൻ കേന്ദ്രവിഷയം, മനുഷ്യനെ പ്രതിനിധിയായി നിയോഗിക്കുവെ ദൈവം അറിയിച്ചുകൊടുത്തതെന്നോ അതുതെന്നയാണ്. അതുമാത്രമാണ് ധാമാർമ്മം. ഈ ധാമാർമ്മത്തിന്റെ വെളിച്ചതിൽ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് ഉചിതവും ഉത്തമമലഭദ്രയകവുമായ നയം, നേരത്തെ നാം ശരിയായ നയമെന്നപേരിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുമാത്രമാണ്.

അ ശരിയായ നയത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ കഷണിക്കുകയും അവൻ

അശ്രദ്ധക്കാണ്ട് വിനഷ്ടമാക്കിയതും ഡിക്കാറംകൊണ്ട് വികൃതമാക്കിയതും മായ ദൈവികസഹാർഗ്ഗത്ത് വീണ്ടും അവന്റെ മുമ്പിൽ വ്യക്തമായി സമർപ്പിച്ചുകയുംണാം വുർആനുന്റെ ലക്ഷ്യം.

മാലയിൽ കോർത്ത മുത്തുമണികൾ

ഈ മുന്നു മഹലികവസ്തുതകൾ മുമ്പിൽവെച്ച് പരിശോധിക്കുന്ന ആർക്കും, വുർആൻ ഓട്ടത്തും അതിന്റെ പ്രതിപാദ്യത്തിൽനിന്നും കേന്ദ്ര വിഷയത്തിൽനിന്നും പ്രവൃത്തിപരി ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നും മുടിനാരിം വ്യതിചലിച്ചിട്ടുണ്ട് വ്യക്തമായി കാണാവുന്നതാണ്; അതിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളെല്ലാം, വർണ്ണാസൂര്യര രത്നമണികൾ ഒരു മാലച്ചുതിരേഖയാലെ, കേന്ദ്രവിഷയവുമായി ആദ്യത്തെ കോർത്തിണകപ്പട്ടികവുന്നുവെന്നും.

ആകാശ-ഭൂമികളുടെ അംഗീക്രഹണവിധാനം, മനുഷ്യരെ സൂഷ്ടിക്കേണ്ടതും, ചട്ടകവാഴച്ചിഹനങ്ങളുടെ പാനപര്യവേക്ഷണം, പുരീക്ക സമുദ്രായ അഭ്യുദയ ചരിത്രം എന്നിവയെക്കു വുർആനുന്റെ ചർച്ചാവിഷയങ്ങളാണ്; വിവിധ ജനസമുദ്രായങ്ങളുടെ ആദർശവിശ്വാസങ്ങളെല്ലാം ആചാര-വിചാരങ്ങളെല്ലാം കർമ്മ യർമ്മങ്ങളെല്ലാം അതു വിമർശിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അതോടും പ്രകൃതിശാസ്ത്രമോ ചരിത്രമോ തത്ത്വശാസ്ത്രമോ ശാസ്ത്ര-കലകളോ പറിപ്പിക്കാൻവേണ്ടിയെല്ലാം മരിച്ച്, മനുഷ്യരെ തെറ്റിഖാരണകളുകളാനും യാമാർമ്മം മനുഷ്യമനസ്ത്വിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനും വേണ്ടിയാണ്. അതോടൊപ്പം യാമാർമ്മവീര്യവുമന്യത്തിലുണ്ട് അബദ്ധവും അനർമ്മവും തെളിച്ചുകാട്ടുകയും യാമാർമ്മത്തിലെയിഷ്ഠിതവും സത്പരിണാമ പ്രദായകവുമായ നയത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ കഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാരണങ്ങളാൽത്തന്നെ, ഓരോ കാര്യവും ലക്ഷ്യത്തിനാവശ്യമായതെല്ലാം ആവശ്യമായ വിധത്തിലും മാത്രമേ പരാമർശിക്കുന്നുള്ളൂ. ആപസക്ത വിശദാംശങ്ങൾ വർജിച്ച് കാര്യങ്ങൾ മാത്രം പരാമർശിക്കുന്നു. എപ്പോഴും ലക്ഷ്യത്തിലേക്കും കേന്ദ്രവിഷയ ത്തിലേക്കും മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു; എല്ലാ പ്രതിപാദനങ്ങളും തികഞ്ഞ ഏകതാന്തരയോടും ഒപ്പുകൂടുതുപ്പെത്താട്ടും മഹലികപ്രഭോധനത്തിന്റെ അച്ചുതണ്ടിൽ കണങ്ങുന്നു.

അവതരണാല്പദ്ധങ്ങൾ

വുർആനുന്റെ പ്രതിപാദനരീതിയും ക്രോധികരണക്രമവും ഉള്ളടക്കവും ശരിയാംവള്ളും ശ്രദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ അതിന്റെ അവതരണ സംഭാവനത്തും കൂടിച്ചും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

അല്ലാഹു മുഹമ്മദനബിക്ക് എഴുതി അയച്ചുകൊടുക്കുകയും അത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് ഒരു സവിശേഷ ജീവിതരീതിയിലേക്ക് ഇനങ്ങളെ കഷണിക്കണമെന്നുംബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവെന്നതല്ല, ഒരു ശനമെന്ന നിലയിൽ വുർആനുന്റെ സഭാവം. പ്രതിപാദ്യവും ഉള്ളടക്കങ്ങളും ശനമരചനാ സന്ദേശങ്ങളെത്തിൽ ക്രോധികരിച്ചുമല്ല അതവതരതിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ, ഇതര കൂതികളുടെ ക്രമവും ക്രോധികരണവും ഇവിടെ കാണില്ല. അമാർമ്മ

തതിൽ വുർആന്റെ അവതരണം താഴെ വിവരിക്കും പ്രകാരമാണ് ഉണ്ടായത്.

സന്നാഹിലം

അബേബുധിലെ ഉക്കാ പട്ടണത്തിൽ ദൈവം തന്റെ ഒരു ഭാസനെ പ്രവാചകത്തു ചെയ്തുത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. പ്രഭോധനം ആരംഭിക്കുന്നത് സ്വന്തം പട്ടണത്തിലും ഗോത്ര(വുരേശൾ)ത്തിലും തന്നെ വേണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് ആജന്താപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രവർത്തനത്തിന് പ്രാരംഭമായി വേണ്ടിയിരുന്ന നിരവേശങ്ങൾ മാത്രമേ അപ്പോൾ നൽകപ്പെട്ടുള്ളൂ. അവ മിക്കവാറും മുന്നു വിഷയങ്ങളുടെയിരുന്നു:

1. ഈ മഹത്കൃത്യത്തിന് സ്വയം തയ്യാറെടുക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നും പ്രവർത്തനം ഏതു രീതിയിൽ വേണമെന്നും പ്രവാചകനെ പഠിപ്പിക്കുക.
2. യാമാർമ്മുത്തെങ്കുറിച്ച പ്രാരംഭ പരാമർശം; ചുറ്റുപാടുമുള്ള ജനങ്ങളിൽ സമലംപിടിച്ചിരുന്നതും അവരുടെ അബവുമനയത്തിനു പ്രേരകമായി വർത്തിച്ചിരുന്നതുമായ തെറ്റിലാരണകളുടെ പൊതുവായ വണ്ണനം.
3. ശത്രിയായ നയത്തിന്റെ പ്രഭോധന; മനുഷ്യരെ വിജയ-സഹാഗ്യത്തിന് നിഭാനമായ ദൈവികമാർഗ്ഗാദിനത്തിന്റെ പ്രാഥമിക തത്ത്വങ്ങളേയും മഹലികയർമ്മങ്ങളേയും കുറിച്ച പ്രതിപാദനം.

പ്രഭോധനാരംഭത്തിന് ചേർന്നവിധം അതീവസുന്ദരമായ ഏതാനും കൊച്ചുകൊച്ചു വചനങ്ങളായിരുന്നു ഈ ആദ്യാഹ്നം സന്ദേശങ്ങൾ. അവ യുടെ ഭാഷ അത്യന്ത സ്വഫുടവും ശക്തവും സരളവുമായിരുന്നു. അനുവാചകാക്രിയകൾ അനുഭാവമായി, അവ ഏറ്റവും മുതിയ കലാഭംഗിയിൽ കടന്നെടുത്തതായിരുന്നു. ഹ്യാദയങ്ങളിൽ അവ അസ്ത്രം കണക്കെ ആണ്ടുതറക്കുന്നു; ചപനാസൗക്യമാര്യത്തിൽ മതിമറന്ന് അധ്യാത്മാൾ അവ സ്വയം ഉരുവിട്ടുപോകുന്നു. പ്രാഭേഷികച്ചുവ തുലോം കുടുതലായിരുന്നു ഫലയിൽ.

സാർവലഭകിക സത്യങ്ങളാണ് ഉള്ളടക്കമെങ്കിലും തെളിവുകളും സംക്ഷ്യങ്ങളും ഉപമകളും അലങ്കാരങ്ങളുമൊക്കെ അനുവാചകവുന്നത്തിന് സുപതിചിത്രമായ സമീപ ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിന്നെടുത്തിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. അവരുടെ ചതിത്ര-പാരമ്പര്യങ്ങളും അനുഭിനം അവർക്ക് ദൃശ്യമായിരുന്ന ദൃംജകാനാഞ്ഞളും അവരുടെത്തന്നെ വിശ്വാസപരവും ധാർമ്മികവും സാമൂഹികവുമായ വൈകല്യങ്ങളും അവരുടെത്തന്നെ വിശ്വാസപരവും ധാർമ്മികവും സാമൂഹികവും അവരെ സ്വാധീനിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ.

ഈ സന്നാഹിലം ഉള്ളടക്കം നാലാഞ്ചു വർഷം തുടർന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ പ്രഭോധനത്തിന്റെ പ്രതിധനി മുന്നു രൂപങ്ങളിൽ പ്രകടമായി:

സന്നാഹിലം സന്നാഹിലം മനുഷ്യർ ഈ പ്രഭോധനം സ്വീകരിച്ച് മുന്സലിം

പാർട്ടിയായി രൂപംകൊള്ളാൻ സന്നദ്ധരായി പ്രവാചകര്ക്ക് കൂടെ നിന്നു.

ഞങ്ക്: വലിയൊരു വിഭാഗം ആളുകൾ അജസ്തതകാണോ സ്ഥാർമ്മം കൊണോ പുർണ്ണവാചാര പ്രതിപത്തികൊണോ എതിർപ്പിന് മുന്നോട്ടുവന്നു.

ശുന്ന: ഉകയുടെയും ബുരേൻഡികളുടെയും അതിരുകൾ കടന്ന് ഈ ശബ്ദം കുറേക്കുടി വ്യാപകമായ വൃത്തങ്ങളിൽ എത്തിത്തുടങ്ങി.

ഒണ്ടാംപാട്ട്

ഇവിടംമുതൽ പ്രഖ്യാതമായ രണ്ടാം ഘട്ടം ആരംഭിക്കുകയായി. ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനവും പഴയൻ ജാഹിലിയുടും തമിൽ ലൂ ഘട്ടത്തിൽ അതികരിച്ചായ ജീവൻമരണസമരംതന്നെ നടന്നു. ആ പരമ്പര ഏട്ടൊമുക്കു വർഷത്തോളം തുടർന്നു. മകയിൽ മാത്രമല്ല, ബുരേൻഡി ഗോത്രത്തിൽ മാത്രമല്ല, അരേബ്യുദയുടെ മിക്കഭാഗങ്ങളിലും പഴയൻ ധാമാസ്തികത്വം നിലനിർത്താനാഗഹിച്ചിരുന്നവർ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ ശക്തികൊണ്ട് തകർക്കാൻ തുനിഞ്ഞിരിഞ്ഞി. അതിനെ അടിച്ചുമർത്താൻ എല്ലാ അടവുകളും അവർ പ്രയോഗിച്ചു. വ്യാജപ്രചാരണങ്ങൾ നടത്തി. ദുഷ്യാരോപണങ്ങളുടെയും ദുഷ്ടർക്കങ്ങളുടെയും കെട്ടിച്ചുവിട്ടു. ബഹുജനങ്ങളിൽ പലരിയ സംശയങ്ങളും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചു. വിവരമില്ലാത്ത ജനങ്ങളെ നബിയുടെ സദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിൽനിന്ന് താഴെ. ഇസ്ലാം ആദ്ദേഹിക്കുന്നവരെ ക്രൂരവും മുഗീയവുമായ മർദനപീഡനങ്ങൾക്കിരയാക്കി. അവർ കൈതിരെ സാമ്പത്തികോപരോധവും സാമൂഹിക ബഹിപ്പക്കരണവും ഏർപ്പെടുത്തി. അവരെ എത്രമേൽ ക്ഷേണിപ്പിച്ചു എന്നാൽ, അനേകമാളുകൾ സ്വഗ൱ഹണങ്ങളുപേക്ഷിച്ച് രണ്ടുവട്ടം അബ്ദിസീനിയായിലേക്ക് പലായനം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതരായി. ഒടുവിൽ മുന്നാംവട്ടം അവർക്കെല്ലാം മദ്ദനയിലേക്ക് ഹിജ്ര(പലായനം)ചെയ്യേണ്ടതായും വന്നു.

എന്നാൽ, ഈ അതിശക്തവും അനുഭിന്നം ശക്തിപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമായ എതിർപ്പുകളെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും പ്രസ്ഥാനം വളരുകയായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും മൊബൈൽ ഫോൺ വിഭാഗം ഗോത്രമോ മകയിൽ അവഗേഷിച്ചില്ല. തങ്ങൾക്ക് ബന്ധപ്പെട്ട പലരും ഇസ്ലാം ആദ്ദേഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതായിരുന്നു, ട്രേനേകം വിരുദ്ധവർമ്മാരുടെ ശത്രുത ശക്തിപ്പെടാൻ തന്നെ കാരണം. തങ്ങളുടെ സഹോദരീ സഹോദര മാരും മകളും ജാമാതാക്കളുമായ പലരും ഇസ്ലാമികപ്രഖ്യാതനം അംഗീകരിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല, പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സന്നദ്ധ ഭദ്രാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തങ്ങളുടെ രക്തത്തിന്റെയും മാംസത്തിന്റെയും ഭാഗമായ അരുമക്കിടാങ്ങളിൽ, തങ്ങളുടെ നേരത്തന്നെ സമരോത്സൂക്കരായി നിൽക്കുന്നു!

മറ്റാരു പ്രത്യേകതകുടി: പഴകിയളിഞ്ഞ ജാഹിലിയുടുമായി ബന്ധം വിശ്വേദിച്ച് വളരുന്ന നൃതനപ്രസ്ഥാനത്തിലേക്ക് ആനയികപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നവർ ആദ്യമേ സമൂഹത്തിൽ ഏറ്റവും നല്ലവരായി അംഗീകാരം നേടിയവ

രായിരുന്നു; പ്രസ്ഥാനത്തിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞ ശേഷമാകട്ട അവർ പുർഖാവാ പരി നന്മയും പരിശുദ്ധ സ്വഭാവചരുകളുമാർജ്ജിച്ച സാതികരായി മാറി. ഇത്തരം നല്ല മനുഷ്യരെ തന്നിലേക്കാകർഷിക്കുകയും അവരെ ഇത്തരം നല്ലവരായി പരിവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാന ത്തിന്റെ മഹിമയും മേരയും ഉന്നസ്ഥിലാക്കാതിരിക്കാൻ ലോകത്തിന് സാധ്യ ഭാഗിരുന്നില്ല.

തീവ്രവും ദീർഘവൃഥായ ഈ സംഘടനത്തിനിടയിൽ സന്ദർഭഭാവിതവും അവശ്യാനുസ്യൂതവുമായ ഏതാനും ഉജ്ജവല പ്രഭാഷണങ്ങൾ അഛിവാഹു പ്രവാചകന് അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; നരജിജലത്തിന്റെ ശൈക്ഷണം കൊടു കാറ്റിന്റെ ഉഗ്രതയും തിജാലകളുടെ ആക്രമണശൈക്ഷിയുമുള്ള പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ആവേശനിർദ്ദേശവുമായ പ്രഭാഷണങ്ങൾ; ആ വാഗ്യാരകളിലൂടെ, ഒരുവർത്തത്, വിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ പ്രാരംഭച്ചുമതലകൾ അറിയിച്ചുകൊടുത്തു; അവരിൽ സംഘടനാബോധം വളർത്തി; അവർക്ക് ഭക്തിയുടെയും ധാരംകി മേരയുടെയും സഭാവപരിശുദ്ധിയുടെയും ശിക്ഷണങ്ങൾ നൽകി. സത്യ ദീനിന്റെ ബോധനരീതികൾ വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. വിജയത്തിന്റെ വാഗ്ദാന അങ്ങും സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് സഭനാശവാർത്തയുംകൊണ്ട് അവരിൽ ആര്യ ബലം പകർന്നു; ക്ഷമയോടും ശൈത്യത്തോടും ഉയർന്ന മനോവീര്യത്തോടും ദേവമാർഗ്ഗത്തിൽ കരിനാധാനം ചെയ്യാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. എന്നെന്നും വിഷമങ്ങൾ തരണംചെയ്യാനും എതിർപ്പുകളുടെ എത്രവലിയ കൊടുക്കാറും കളോടെത്തിരിക്കാനും സദാ സന്നദ്ധതയും ആർപ്പണ ത്വിന്റെയും ശക്തമായ ആവേശ-വികാരങ്ങൾ അവരിൽ ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചു. മറു വർഷത്ത്, അതേ പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ, പ്രതിയോഗികളെല്ലായും ആലസ്യനിറയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന സർമ്മാർഗ്ഗവിമുഖരായും പുർവ്വജനസമുദായങ്ങളുടെ ദുരന്ത കമകളനുസ്ഥിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കരിനമായി താക്കിത ചെയ്യുകയുണ്ടായി-ആപുർവ്വികചർത്രമാവട്ട, തങ്ങൾക്കറിയുള്ളതായിരുന്നു. തങ്ങൾ നിന്തുവും കടന്നുപോകാറുള്ള, തകർന്നിരുന്ന നാടുകളുടെ നഷ്ടവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ണ് പാഠം പർക്കാൻ അവരെ ശക്തിയായി ഉദ്ദേശ്യാധിപ്പിച്ചു.

ആകാശ-ഭൂമികളിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നതും സജീവിതത്തിൽ സദാ അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ സൂവുകത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിരത്തിക്കൊണ്ട് ഏകദേശവ ത്വത്തിന്റെയും മരണാനന്നര ജീവിതത്തിന്റെയും സാധ്യത സമർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. ബഹുജനവത്രതിന്റെയും പരലോകനിഷ്യധനത്തിന്റെയും മനുഷ്യന്റെ സ്വാധികാരാദായി-ആപുർവ്വികചർത്രമാവട്ട, തങ്ങൾക്കറിയുള്ളതായിരുന്നു. തങ്ങൾ നിന്തുവും കടന്നുപോകാറുള്ള, തകർന്നിരുന്ന നാടുകളുടെ നഷ്ടവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ണ് സമർമ്മമായി അഴിച്ചുമാറ്റപ്പെട്ട്.

புதுக்கட்டில், ஜாஹிலியூதினை நாளாலாகத்தூநின் வலயங்செய்த பற்றாவயி ஹடுக்கூக்குயும் கைப்பேடுகான் பழுதிலூாத்தவியியங் கெளியிழெப்பு டுதூக்குயும் செய்து. ஸுயியுடையும் யூக்கினோயத்திள்ளீயும் மேவுல் யில் அதின் எடும் நித்திக்கெப்பாருதியிலீலூநாயி. அதேஸமயம், வெவு அதின்கீழ் கோப-ஶாபண்ணல்கூரிச்சு ஸத்யநிஷேயிக்கீச்சுக்கள் மூன்றியிப்பு நஞ்சுகி. அன்றூநாலின்கீழ் டைக்கரதக்கெலுயும் நஞ்சுகிக்கூடியுடைய காரிடுநெட யூங்குரிச்சு அவரை கெப்பெடுத்தி. அவருடை டுஷ்சிச்சு ஸபாவ-பருக்கெலுயும் ஸத்யவிரோயத்தையும் ஸத்யவிஶாஸிக்கூட நேரையூதூ மர்வான்னல்கெலுயும் ஶக்தியாயி அப்பல்பிச்சு; வெவாடீச்சுத்திலயிச்சுதிமமாய உதவு ஸங்கார-நாகரிகத்தக்கூட நித்திமானத்தின் ஏக்காலத்தூம் நிவானமாயி ரூனிக்கூதூ ஸுப்பயான யார்மிக தற்கணைச் செய்து மூன்வகை ஸமர்ப்பி கெப்பெடுக்குயும் செய்து.

ஹ ஐடும், பல உபாலடுங்காலண்டியதாயிருந்து. அதிலோரை ஐடு அதிலும், பிரவோயான கூடுதல் வூபாக்கமாயிக்கொள்கிறுந்து. பிவர்த்த நவும் பூபு பிரதிரோயவும் ஶக்தியார்ஜிசுவந்து. விஶாஸாவர்ணன்னலிலும் கர்மரிதிக்கூதிலும் வழங்குதலாய ஜநபாண்டுமாயி ஹடபெடெங்கெதாயி வந்து. ஹதிலென்னும் அனுயோசுமாயி அல்லாஹுவிக்கென்கீன் லடிசு ஸங்கை அன்கீல் விஷயங்கள்க் கெவவியூம் கூடிக்கூடிவரிக்கூடியும்செய்து- ஹதவுத விஶுபலவுர்அந்தனில் மக்கா ஜீவிதாலடுத்தின்கீழ் பஶுவாதலை.

மூன்வாலடு

மக்கியில் பிரஸ்தானம் அதின்கீழ் பிரவர்த்தகத்தில் மூடுகி பதிமுந்து வர்ஷம் பின்கிடு. அபோஶாஸ் அதின் பொடுநெடை மதினயில் ஒரு கேட்டு கைவருநெட. அவிடை பிரஸ்தானத்தின் தநநூயாயிக்கெலு அரேஸ்வையுடை ஏல்லா டாக்காலித்தினும் ஏக்கிக்கரிச்சு கெட்டது ஒருமிச்சுக்குடுகான் ஸாயு மாயி. நபியூம் டுரிலோங் முஸ்லிம்கூதும் ஹிஜ்ஜரவெய்து மதினயிலெத்தி. பிரவோயானம், ஹதோடை மூன்வாமதை ஐடுத்தில் பிரவெளிக்கூக்கூயாயி.

ஸமிதிஶதிக்கூடுடை சிடும், ஹ ஐடுத்தில் பாடை மார்க்கெஶின்திருந்து. முஸ்லிம்ஸமுஹம் வுவங்காபிதமாயி ஒரு ராஷ்டிரத்தின் அநித்தா பாகு நாதில் விஜயங்வத்து. பாம்யூட-ஜாஹிலியூதின்கீழ்-யஜவாஹகருமாயி ஸாயுயஸங்லடுநன்னைச் சுடந்து. புரவப்பவாசகநாருடை ஸமுதாயங்களு (ஆடுதூம் கிள்க்குதூமிக்கூதும்)மாயி ஹடபெடெங்கெவந்து. முஸ்லிம் ஸங்லடம் யூடுகள் உத்தித்தெனை பலதரம் கபாவிஶாஸிக்கர் (மூன்வாபிவுக்கர்) கடந்து கூடி. அவரை நேறிடெங்கெதாயூம் வந்து.

அன்றை, பத்துவர்ஷத்தை கரிமமாய ஸங்லடங்கள் தற்காலம்செய்து, கடுவில் பிரஸ்தானம் விஜயத்தின்கீழ் ஐடுத்திலெத்தியபோல் அரேஸ்வை மூடுகை அதின்கீழ் கோடிக்கூரக்கெடியில் வந்துக்கியூக்கூடியும் ஸார்வலாக்கி க்மாய (பிரவோயானஸங்ரங்காலண்டுடை) கவாடம் தூர்க்கெப்பெடுக்கூடியும் செய்து.

இல எலக்ட்ரிக்கும் பல உபாலக்னங்களையிருந்து. ஓரோ எலக்ட்ரிக்கும் பொய்யானதிலே ஸவிஶேஷமாய ஆவசூணங்களையிருந்து அவர்களை ஆலூபாலூ திருமேனிக் அவதறி பூஷீகாளிருந்தத். அவ சிலபோல் தீஸ்பாரி பிழங்களைக்குட ரீதி யிலாளைக்கிற், சிலபோல் ராஜகிறை விழங்களைக்குட ரூபத்திலாயிருந்து. அவனில் சிலத் திக்களின்கேள்வைகளைக்கிற மருவிலத் தீர்த்து ஸங்கக் களைப்பார்க்கின்கேள்வைகளைக்கிற மருவிலத் தீர்த்து.

ஸமூஹத்தின்கீழ் எடுத்து தாங்கின்கீழ் நிர்மாணவும் நாளத்திற்கும் ஸங்கியானவும் ஏதுவியத்திற் வேளாம்; ஜிவிதத்தின்கீழ் பொருமூவமாய மேவலகஶ் ஏதுவைத் தாங்கிலயிஹ்தித்தமாவளாம்; கபடவிஶாஸிக் ஜோக்குவர்த்திகேள்க நயமென்த்; ராங்க்டத்தின் வியேயராய விமத்தமூரை (திம்மிகரி) கடனை வர்த்திகளாம்; வேங்காரோடுதுது ஸமீபத்தின்கீழ் ஸப்ளாவமென்த்; யூபாவஸமதில்புதுது டிரைஜங்கத்தோடும் உடனாடி செய்த ஸமுதாயங்களோடும் ஏற்கு நயம் கைகொலுத்தளாம்; ஸர்வோபதி, விஶா ஸிக்குடுதொய இல ஸாங்கங்கங்கலாம் டூலோகத்து ஜானியாவின்கீழ் பிரதி நியிக்கூறா நிலக்குநூது ஸாயுதக்கலூரும் நிர்வாகாத்தின் தாங்களுத்தனா ஏற்வியமெல்லாம் பாகப்பூடுத்தளாம்- இதெல்லாமாயிருந்து அத பிராங்களை ஜிலெ பிரமேயங்கஶ். அவயிலூரும் முங்கிளிங்கஶ்க் அவசூரமாய பரிசீலனமுருக்கி அலூபிஸ்பீஷு. அவருடை வெகலபுரங்கும் தார்பூலு கூடும் சுள்ளிக்காளிசூஷு. ஏவுமார்த்தத்திற் ஜிவி-யாந்தூஶத்தின் அவரை உரூபுக்குத்தகவி. விஜயத்தில்லும் பராஜயத்தில்லும், ஸங்கோஷத்தில்லும் ஸமாயாகாந்தரிக்கூடுத்தில்லும் அகியநூலக்குலில்லும்- அவைன தீண்ணைக்காய பதிதாஸ்மிதிக்கலூரிற் அத்தினங்குயுக்குத்தமாய ஸாபார திக்களைக்காலூரிற் காங்கி. தவாரா, நவிதிருமேனியுரு வியோகாந்தை அவிடுதை பிதிபுருஷமாராயி ஸத்யப்ரவோயன தாழ்வும் லோகோபாராளா கூத்துவும் யமாதோயும் நிர்வாகாள் அவரை ஸர்வமா ஸாங்கங்காலி. மருவஶதை, விஶாஸி கஶ்கூரு அவிஶாஸிக்கூரு அங்காலிக்காலி கால்க்குமெல்லாம் அவதூரு அவங்காலைக்கூரி பலிஶளிசூஷு, யாமார்மும் ஶாபிப்பிக்காலி பாமாவயி ஶெனி சூபோந்து. மயுர-முடுபுலமாயி உபவேஶிசூஷும் கர்க்கஶமாயி ஶுள்ளோஷிசூஷும் ஏவுவஶிக்கூரிசூஷு யெபூட்டத்தில்லும் ஶைவேயங்களைய ஸங்கேண ஜித்தினின் பாங்பரிக்காலி உத்தோயிப்பிசூஷும் நாாவியேன, அவனில் பிரவோயங்காயுத பூர்த்திக்கிக்காலி ஶஹிசூவாந்து.

இதனால், விஶுவமவுர்அஞ்சனில் முனி (மதீநயில் அவதறிப்பிக்கெப்பு) அய்யாயங்குடும் பஶுாத்தலம்.

பிரவோயகமிருப்பியா

இல விவரங்களின்கீன், வூர்அஞ்சல் அவதறைாம் ஒரு பிரவோயன தெறாகொப்புமாள் அதங்கிசூருதை வங்குதுத வாக்கமாகுந்தான். பொரங்க

முதல் பதிபூர்த்திவரையூதை ஹருபத்திமுன் ஸங்வஸரத்தினக் ஹரு பிரவோயங் பிளிட் ஓரோரோ ஐட்டாலும் உபாலடங்களிலும் அவற்றை வெறுவிய ஆவசூணங்களைக்கொடுக்குமாயி வூர்அந்தன் ஓரோ ஓராம் அவர்களுக்குக்கூடியிருந்து. ஹருயமொரு ஶ்ரீமத்தில் யோக்கரேடு விருத்தின் நூதை திஸீஸிலென்போலொரு சபாநாரீதி காளூக்கியிலீட்டுநெட் ஸ்பஷ்ட மாஸ். பிரவோயங்களில் விகாஸ- பதிளாமனங்களைப்பூ அவதற்கு கொள்கிறுந்து வூர்அந்தன் செய்துகூடுமாய் கொண்டுத் தனை பிரவோயங்களைத் தூபத்தில் பிரகாஶங் செய்துபெடுக்குக்கூடியிருந்துள்ளது. பிரதூத, பிரஹஸ்ணனங்களையி அவதற்குக்கூடுமாய் அதேரூபத்தில் பிரசரிப்பிக்கப்பெற்றுக்கூடுமானால் செய்தத். அதுகொள்கூடுதனை அவ பிரகாஶங்களைலியிலான். ஹரு பிரஹஸ்ணனங்களைவட்ட ஏரு கோலேஜ் பொழுதுநெட லக்சரி ரீதியிலாயிருந்திட்டு; அந்தஸ்பிரவோயகரை பிரஹஸ்ணனங்களையிருந்து. அதேபோதனின் ஹருயதேதயூம் மஸ்திஷ்கனேதயூம் விசாரணேதயூம் விகார தேதயூம் ஏரைஸமயம் வசூகிறிக்கேள்கூடுவோயிருந்து, தினாறுசிக்கூடுதயூம் தின மந்திரங்கூடுதயூம் கைகாரும் செய்யுள்கூடுவோயிருந்து, பொய்மானிக பிரவர்த்தனங்கள்கூடு மயை அஸாவ்யும் தின பறிதாயிதிக்குல்கிழிமுவைகளிக்கேள்கூடுவோயிருந்து. தஞ்சை வாரம், ஸாயுமாய ஏல்லா வரைண்டிலுமென்றையூம் ஜங்மநால்லில் பிரதிஷ்டிக்கூகு, விசாரத்திக்குளில் விழுவாறுக்கமாய மாற்றவறுத்துநெட வேலியெடுண்டுக்கு ஸ்பஷ்டிக்கூகு, பிரதிபுவர்த்தன ணங்குடை நட்சத்திலூக்கிழுகு, அங்குயாயிக்கீல்க் ஸங்க்கரை பதிஶிலபனங்களிக்கூகு, அவற்றின் அவேசவையும் ஆதமமெயரையுவும் வழுத்துக்கு, ஶத்ருகளை மிடுண்டும் நிஷேயிக்கை விஶாஸிக்குமுாயி மாற்றுகு, பிரதியோகிக்குடை வாழமுவனைக்கை தக்குக்கூடுக்கூடும் அவற்றை யாற்றிக்கூக்குதின் நிலிப்பிக்கூடுக்கூடும் செய்யுகு-அணைதன சொால்கூத்திலீடு பிரவோயகர், ஏரு பொய்மாந்தனிலீடு நேதாவின் அவசூம் அவசூமாய ஏல்லா அதேபோதனின் செய்யுள்கூடுவோயிருந்து. அதிகான், ஹரு பிரவர்த்தனங்களிடயில் அல்லது பிரவாச கங்கமாய தாங்கப்பட்டு, அத் ஏதொல்டாலும் ஹருத்தனத்தையோ தரளைப்பெற்றுக்கொள்ளி நிக்கூட்டுத் தூபத்திலீடு அவசூணங்களில்கூடு-அறுயிதிக்கூடுக்கூடுமாயும் அதே ஹருத்தனிலீடு அவசூணங்களில்கூடு அவற்றிடிச்சுக்கொள்கிற்களோ. அந்தர ஹருணங்களில் பரயேளை காருண்ணை ஸ்பஶிக்கரூத். கூரே மாஸங்களோ

அதுவர்த்தனங் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்?

வூர்அந்தனில் விஷயங்களுடை ஹருதயேர அவற்தனங் ஏற்றுக்கொள்ள வேண காருவும் ஹவிடெ நல்லபோலை மந்திரிலாகவாயுக்காதான். ஏரு பிரவோயங்களில், பிரவர்த்தன நிரதமாய ஏரு பொய்மாந்தனிலீடு ஸ்வாதா விகமாய தாங்கப்பட்டு, அத் ஏதொல்டாலும் ஹருத்தனத்தையோ தரளைப்பெற்றுக்கொள்ளி நிக்கூட்டுத்தை. பொய்மாந் ஏரு ஹருத்தனத்தை நேரிடுந்து காலமத்தையும் அதே ஹருத்தனிலீடு அவசூணங்களில்கூடு அவற்றிடிச்சுக்கொள்கிற்களோ. அந்தர ஹருணங்களில் பரயேளை காருண்ணை ஸ்பஶிக்கரூத். கூரே மாஸங்களோ

കുറേയേറെ കൊല്ലങ്ങൾതന്നെന്നേ വേണ്ടിവന്നാലും ശരി. എന്നാൽ, ഒരേ തരം കാര്യങ്ങൾ ഒരേ ശൈലിയിലും വാക്യത്തിലുമാണാവർത്തിക്കപ്പെട്ടു നന്തരകിൽ കാര്യകൾ അവ കേടുകേട്ടു മട്ടുക്കും; അസാധകരിൽ വിരസത ജനിക്കും. അതിനാൽ, അതരും എടുത്തില്ലെങ്കിൽ ആവർത്തിച്ച് പറയേണ്ട സംഗതി കർത്തനെ ഓരോ പ്രാവശ്യവും പുതിയപുതിയ വാക്യങ്ങളിലും, നവംവ അല്ലായ ശൈലികളിലും, പുതതനായ ഹാബ-ഭാവങ്ങളോടെയും അവതരി പ്രിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എങ്കിൽ ഭാത്തമേ അവ ഏറ്റവും പ്രിയക്കരമായി ഹൃദയ അള്ളിൽ സ്ഥലംപിടിക്കുകയും പ്രവോധനം ഓരോ എടുത്തിലും ദൃശ്യഭേദ മായി മുന്നോട്ടുനേഞ്ഞുകയും ചെയ്യു. അതേസമയം പ്രവോധനത്തിനും നമായ ആദർശ-സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ആവശ്യവസാനം എല്ലാ എടുത്തിലും ദൃശ്യകി പമത്തിലിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്; അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ എടുത്തിലും അതാ വർത്തിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കണം.

ഈ കാരണങ്ങളാലാണ്, ഇസ്ലാമിക പ്രവോധനത്തിന്റെ ഒരു എടുത്തിൽ അവതരിച്ച വുർആനികാധ്യാത്മകളിലെല്ലാം ഒരേതരം വിഷയങ്ങൾ, വാക്കുകളും ശൈലികളും മാറിമാറി വരുന്നത്. അതോടൊപ്പം ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വം, ദിവ്യഗുണങ്ങൾ, മരണാനന്തരജീവിതം, ദൈവസന്നിധിയിലുള്ള വിചാരണ, രക്ഷാ-ശിക്ഷകൾ, പ്രവാചകരംതും, ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള വിശാസം, ഭക്തി, ക്ഷമ, ദൈവാർപ്പണം തുടങ്ങി പ്രസ്താവനത്തിന്റെ ഒരു എടുത്തിലും അവഗണിക്കാനരുതാൽ മഹികവിഷയങ്ങൾ വുർആനിലുടെ നീളും ആവർത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ മഹികവിശാസാ ദർശങ്ങൾ അൽപ്പമെങ്കിലും ദുർബലമായാൽ പ്രസ്താവം അതിന്റെ ശരിയായ ചെത്തന്നുതോടുകൂടി മുന്നോട്ടുനേഞ്ഞുകൂടി സാധ്യമല്ലെന്നതുതനെ കാരണം.

ക്രോധികരണം

അൽപം ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം, വുർആൻ അവതരിച്ച ക്രമത്തിൽ തന്നെ നബിതിരുമേഖലി അൽ ക്രോധികരിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട് എന്ന പ്രശ്നവും ഇതേ വിവരങ്ങാംകൊണ്ട് പരിഹരിതമാവുന്നു.

ഈപത്തിമുന്ന് വർഷക്കാലം വുർആൻ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് പ്രവോധനം ആരംഭിക്കുകയും വികസിക്കുകയും ചെയ്ത ക്രമത്തിലാണ്. പ്രവോധനത്തിന്റെ വളർച്ചക്കുന്നുസത്തിച്ചുള്ള ഈ ക്രമം പ്രസ്താവം പരി പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചുശേഷവും ഉചിതമായിരിക്കയില്ലെന്ന് അതിനാൽ സ്വപ്നങ്ങൾ മാണം. അനന്തര സ്ഥിതിവിശേഷങ്ങളുണ്ടെന്നുണ്ടായ മറ്റാരു ക്രമീകരണ മാണം പ്രവോധന പരിപൂർത്തിക്കുശേഷം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്.

വുർആൻ പ്രമുഖ സംഭവായിതെ ഈ സ്ലാമിനെക്കുറിച്ച് തീരു അജ്ഞത്വം അപരിപിത്തരുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് പ്രാരംഭ ബിന്ദുവിൽനിന്നു തന്നെ അധ്യാപനം തുടങ്ങേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. പ്രവോധന പരിപൂർത്തിക്കും ശേഷമാവെട്ട്, അവർ വുർആനിൽ വിശദിച്ച് ഒരു പാർട്ടിയായി രൂപംകൊണ്ട ജനമായിതീർന്നിരുന്നു. പ്രവാചകൻ താത്ത്വികമായും പ്രായോഗികമായും

സമൃദ്ധിശാക്കി തങ്ങളെ വഹിപ്പിച്ച ബാധ്യത തുടർന്ന് നിർവ്വഹിക്കാൻ അവർ ബാധ്യസ്ഥമായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഇപ്പോൾ പ്രമാണം പ്രധാന വുമായ ആവശ്യം, വിശ്വാസികളുടെ ഈ സമൂഹം സന്തോഷാധികാരികളും ജീവിത നിയമങ്ങളും പുർവ്വപ്രവാചകരുടെ സമുദായങ്ങളിൽ പ്രകടമായിരുന്ന വൈകല്യങ്ങളും നല്ലപോലെ അറിഞ്ഞിതിക്കുകയും, അങ്ങനെ ഇസ്ലാം നിന്നും അപരിചിതമായ ലോകത്തിന് ദൈവികനിർദ്ദേശം എത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ മുന്നോട്ടു വരുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിത്തീർന്നു.

വിശുദ്ധവുർആന് എഴുപ്പിലുള്ള ഗ്രന്ഥാശാസ്ത്രത്താൽ, ഓരോ വിഷയം ഓരോ സ്ഥലത്തായി സ്വരൂപിക്കുകയെന്നത് അതിന്റെ പ്രകൃതിയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നതല്ലെന്ന് സ്വയംതന്നെ വ്യക്തമാവുന്നതാണ്. മദ്ദീനാകാലത്തെ പ്രതിപാദനങ്ങൾ മക്കാജീവിതാധ്യാപനങ്ങൾക്ക് മഡ്യയും മക്കീ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രമേയങ്ങൾ മദ്ദനീ ശിക്ഷണങ്ങൾക്കിടയിലും പ്രാരംഭകാല പ്രഭാഷണങ്ങൾ പിൽക്കാല പ്രഭോധനങ്ങൾക്ക് നടപ്പിലും മറിച്ചും മാറിമാറി വരണ്ണമെന്ന് വുർആൻ പ്രകൃതി താർപ്പര്യപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ, സമൃദ്ധി ഇസ്ലാമിന്റെ സമഗ്രമായൊരു ചിത്രം അനുവാചക ദൃഷ്ടിയിൽ തെളിത്തുവരണം; ഒരിക്കലും തിട്ടത്തും അത് അപുർണ്ണമോ ഭാഗികമോ ആവരുത്. വുർആനിക പ്രഭോധനം അതിന്റെ സമൃദ്ധിയെന്ന ശേഷം ഇതാണാവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ഈനി, വുർആൻ അവതരണക്രമത്തിൽ ക്രോധിക്കരിച്ചാൽത്തന്നെ പിൽക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾക്കുത് പ്രയോജനപ്രദമാക്കണമെങ്കിൽ ഓരോ സുക്തവും അവതരിച്ച കാലവും തിയതിയും അവതരണ പദ്ധാതതലവും പരിത്യസ്ഥിതിയും രേഖപ്പെടുത്തി, വുർആന്റെ അദ്ദേഹമായ ഒരുംബന്ധമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. ഇതാകട്ട, ദിവ്യവചനങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരം എന്നെന്നുകുമായി ക്രോധിക്കരിച്ചു സുരക്ഷിതമാക്കിവെച്ചതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നോ അതിനുതന്നെ വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. അനുപാനങ്ങളുടെ ഒരു കലർപ്പും പങ്കാളിത്തവുമില്ലാതെ ദിവ്യവചനങ്ങൾ തന്ത്രായ സംക്ഷിപ്ത രൂപത്തിൽ ക്രോധിക്കരിക്കപ്പെടണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. കൂട്ടികളും വ്യഘ്രരും, സ്ത്രീകളും പുരുഷരും, നഗരവാസികളും ശ്രാവിനരും, പണ്ഡിതരും പാമരരുമെല്ലാം അതു വായിക്കണം; എല്ലാ കാലത്തും എല്ലാദേശത്തും എല്ലാതരം പരിത്യസ്ഥിതികളിലും അതു വായിക്കപ്പെടണം; ദൈഡാനികമായും ചെവജ്ഞാനികമായും ഭിന്നവിത്താനങ്ങളിലുള്ള മനുഷ്യർ, തങ്ങളിൽനിന്ന് ദൈവം എന്താഗ്രഹിക്കുന്നു, എന്താഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നു അനുമതിവരുമെന്നും അതുമുഖേന അറിഞ്ഞിതിക്കണം-ഇതായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ ഇംഗ്രിതം. ദിവ്യവചനങ്ങളുടെ ഇത്തരമൊരു സമാഹാരത്തോടൊപ്പം ഒരു നീണ്ട ചരിത്രവും എഴുതിപ്പിടിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നാൽ, അനിവാര്യമായി അതും വായിക്കണമെന്നുവന്നാൽ, പ്രസ്തുത ദൈവികാഭീഷംതന്നെ വിഫലമായിത്തീരുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

വുർആൻ നിലവിലുള്ള ക്രോധികരണക്രമത്തെ വിമർശിക്കുന്നവർക്ക് ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യ-ലക്ഷ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിയുന്നുകൂടെന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. കേവലം ചിത്ര-സാമ്പാടികശാഖയ്ക്ക് വിവ്യാർഖിക്കുവേണ്ടി അവതരിപ്പിണ്മാരെയാണു ഗ്രന്ഥാണിതെന്നുവരെ അവർ ധരിച്ചുവെച്ചതായി തോന്നുന്നു.

വുർആൻ ക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ച് വായനക്കാർ അറിയുന്നതിൽക്കേണ്ട മറ്റാരു വസ്തുക്കൾ, പിൽക്കാലക്കാരല്ല അതിന്റെ കർത്താക്കാളുന്നതാണ്. പ്രത്യുത, നബിതിരുമേനി തന്നെയാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വുർആൻ ഇന്നത്തെ രൂപത്തിൽ ക്രോധിക്കിച്ചുതും. ഒരധ്യായം അവതരിക്കുന്നോടു തന്നെ തിരുമേനി തന്റെ ഏഴുത്തുകാരെ വിളിപ്പിച്ച് അത് ഏഴുതിവെപ്പിക്കുകയും ഇന്ന അധ്യായം ഇന്ന അധ്യായത്തിന്റെ പിറകിൽ അല്ലെങ്കിൽ മുമ്പിൽ ചേരുക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. ഒരു സ്വത്തെ അധ്യായമായിരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടാതെ വല്ല ഭാഗവുമാണെന്നതിനു അധ്യായത്തിൽ ഇന്ന അധ്യായത്തിൽ ഇന്ന സ്ഥലത്ത് രേഖപ്പെടുത്തണമെന്ന് അവിടുന്ന നിർദ്ദേശം നൽകും. അനന്തരം അതേ ക്രമമാണും അധ്യായിരുമേനി തന്നെ നമസ്കാരത്തിലും മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിലും വുർആൻ പാരായണം ചെയ്തിരുന്നു. അതേക്രമത്തിൽ അവിടുത്തെ സഖാക്കളും അത് ഹൃദിസ്ഥമാക്കി. ഇതായിരുന്നു വുർആന്റെ ക്രോധികരണത്തിന് സ്വീകരിച്ചുവന്ന സന്ദർഭാധികാരം. ആകയാൽ, വിശ്വാസവുർആന്റെ അവതരണം പൂർത്തിയായിട്ടുണ്ടെന്നത് ഒരു അംഗീകൃത ചർത്തയാമാർത്ത്യമാണ്. അതിന്റെ അവതാരകനായ അല്ലാഹു തന്നെയാണ് അതിന്റെ സമാഹർണ്ണതാവും. അത് ഹൃദയത്തിൽ ഏറ്റവുംജീയ പ്രവാചകനിലുണ്ടതെന്നായാണ് അത് ക്രോധികരിക്കപ്പെടുത്തും. ഇതിലോന്നും ആർക്കും കൈകടത്താൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ഗ്രന്ഥവിഷ്കരണം

മുസ്ലിംകൾക്ക് പ്രാരംഭപ്രാരംഭാധികാരാധികാരം നമസ്കാരം നിർബന്ധമാക്കിയിരുന്നു.¹ വുർആൻപാരായണം നമസ്കാരത്തിന്റെ അവധ്യാലടക്കമായും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. തന്നിനിതം വുർആന്റെ അവതരണത്തിനൊപ്പം അത് മനസ്പാദംക്കുന്ന പതിവും മുസ്ലിംകളിൽ നടപ്പിൽവന്നു. ഓരോ ഭാഗം അവതരിക്കുന്നതോറും അവരെ ഹൃദിസ്ഥമാക്കി. അങ്ങനെ, നബിതിരുമേനി തന്റെ ഏഴുത്തുകാരെക്കാണ്ട് വുർആൻ രേഖപ്പെടുത്തിവെപ്പിച്ചിരുന്ന ഇതു പ്രാരംഭപ്രാരംഭാധികാരം ഏല്ലിൻകാശണങ്ങളിലും തോൽത്തുണ്ടുകളിലും പരിമിതമായില്ല അതിന്റെ സുരക്ഷിതത്വം. പ്രത്യുത, അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന ഒരുക്കണക്കിനും തുടർന്ന് ആയിരക്കണക്കിനും

1. നബിക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ച ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞാണ് അഞ്ചു നേരത്തെ നമസ്കാരം നിർബന്ധമായായതെക്കിലും പൊതുവിൽ നമസ്കാരം ആ ദിവസം തെങ്ങെ നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. നമസ്കാരം നിർബന്ധമല്ലാത്തിരുന്ന ഒരു സാധ്യവും ഇപ്പല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ല.

ମାନ୍ୟପ୍ରକାଶକାରୀ ଅତିଥି ମୁଦ୍ରିତମାୟି; ଏରୁ ଚେକକୁତତାକୁଣ୍ଡ ଉପରେ
ମାତ୍ରିମିଳିକାରୀ ହକ୍କମୂଳକାଯିଲା.

നമ്പിതിരുമെന്നിയുടെ വിയോഗാനന്തരം അരുപ്പുയിൽ മതംമാറ്റക്കൂഴപ്പം തലപൊക്കുകയും അതിനെ നേരിടാനുള്ള യത്തന്ത്തിൽ അവിടുതെ സവാക്കൾക്ക് രക്തരുഷിത പോരാട്ടങ്ങൾ നടത്തേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. വൃഥാന്തരൻ ആദ്യത്തെ മനസ്പാരമാക്കിയിരുന്ന ഒട്ടരു സ്വഹാബികൾ പോരാട്ടാളിൽ രക്തസാക്ഷികളായി. ഈതേതുകർന്ന്, വൃഥാന്തരൻ സംരക്ഷണത്തിന് ഏകമാർഗ്ഗം ആശയിക്കുന്നത് യുക്തമാണ്ടുന്നും എന്നും പ്രാദയപ്രാപ്തവകാഞ്ചീലനം പോലെ ശ്രദ്ധത്താളുകളിലും അതെഴുതി സുക്ഷിക്കാൻ എർപ്പാടുചെയ്യണമെന്നും ഉമർ ചിന്തിച്ചുറച്ചു. ഈ കാര്യം ഓന്നാം വലിപ്പം അബ്യുബക്കിന് വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തു. അൽപ്പം ആലോചിച്ചുശേഷം അബ്യുബക്ക് അതിനോടു യോജിക്കുകയും നമ്പിതിരുമെന്നിയുടെ എഴുത്തുകാരൻ (കാതില്പ്) ആയിരുന്ന സൈദ്ധാബന്നു സാഖിതിനെ ഈ സേവനത്തിന് നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

நவீனிதருமேனி லிவிட்டரூபத்திற்கு விடெக்ஷூபோய் வூர்அறஞர்ஸ் எல்லா கொண்டாடும் ஶேவதிக்கூகு, ஸபாராவிக்குதிற்கு அதிருட்டையெல்லா பக்கத்திலிருந்து சிவபூரம் முழுவாயோ காலிக்கமாயோ ஏற்பாடுதிருவ்வக்கபெட்டுத்தாயுளோ அதற்கும் கருமூலக்கூகு, ² கூடாதெ வூர்அறஞர் ஹூபியோமாகவியவருடைய ஸபாக்கரளை தெடுக்கியும் பெற்றுக் கூடு. இரு மூன்று மாயூமன்னாட்டுத்தெயும் ஸாயுக்த ஸாக்ஷு ததாக்கி பறிபூர்ண ஸுபவுமுத உரப்புவருட்டதியஶேஷம் வூர்அறஞர்ஸ் காரை வாக்கும் ஸாங்கக்கீசும் ‘மூஸ்பூர்மி’க்கு ரேவபெட்டுத்துக்க-இதாயிதூநூ னிஶித் வழவுமை. ஹப்காரம் விழுது வூர்அறஞர்ஸ் அதிகாரிக்கமாய ஏறு கோப்பி ஏற்பாடுத்தறுவாராகி, நவீனிதருமேனியுடைய பத்தி ஹம்ஸாயுடைய பக்கத்தில் ஸுக்ஷிக்கானேர்பித்து. பிராந்துத கோப்பி பக்கத்தானும் தண்ணுடைய கெவாஸ்து கோப்பிக்கால் அதுமாயி ஒத்துநோக்கி ஶதிபெட்டுத்தானும் ஜனங்கள்க்கு பொது அனுவாபம் நக்குக்கியும் பெற்று.

അരുവും എല്ലായിടത്തും അബ്ദിതനന്നായിരുന്നു ഭാഷ. എന്നാൽ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളുടെയും ഗോത്രങ്ങളുടെയും സംസാരഭാഷകളിൽ അൽപ്പ സത്തീപ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു; നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഒരേ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർക്കിടയിൽത്തന്നെ വിവിധ നഗരങ്ങളിലും ജില്ലകളിലുംമൊക്കെ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉള്ളതുപോലെ. വുർആൻ അവതരിച്ചത് മക്കയിൽ വുറരെ ശികൾ സംസാരിച്ചുവന്ന ഭാഷയിലായിരുന്നു. ഏകിലും ഇതര പ്രദേശക്കാർക്കും ഗോത്രക്കാർക്കും അവവരവരുടെ ഉച്ചാരണ പ്രയോഗരീതികളും സതിച്ച് അത് വായിച്ചുകൊള്ളാൻ ആദ്യത്തിൽ അനുവാദം നൽകിയിരുന്നു.

2. നബിനിരുമ്മനിയുടെ ജീവിതകാലത്തുനെ ശിഖ്യർമ്മതിൽ പദ്ധതി വിശദം വൃഥ്രാം പുഞ്ചൻ പുഞ്ചനായോ ലാഡിക്കമായോ എഴുതി സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നതായി വിശദം അഭ്യര്ഥിയായ നബിനെ ഓരോപ്പിൽനിന്ന് മാറ്റി പുന്നിരുത്തി. ഉദ്ദേശന എഴുതുവാൻ പുഞ്ചൻ ഒന്നാം, അലി, അബൈദു ദ്വാഹിണ്ണനു മസ്തുർ, അബൈദുല്ലൈബിന്റെ അംഗവർഗ്ഗിൽ തുറസ്സ്, സാമ്പത്തിക മൂലം മുരിക്കേം, ഏസുവാൻ സാമ്പത്തിക, മുള്ളേരുവാൻ ജബാൽ, ഉഖയുവാൻ കുസംബ്, അബൈദുലൈബിന്, പെബസുവാൻ സകൻ എന്നിവർ ഉൾപ്പെടുത്താം.

വാക്കുകൾ തങ്ങൾക്ക് പരിചിതമായ ഉച്ചാരണരീതിയിൽ വായിക്കുന്നു എന്ന തല്ലാതെ, ഇതുമുലം അർദ്ധവ്യത്യാസങ്ങളാണും സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, അപിരോഹ ഇന്സ്ലാമിനു പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചുവന്നപ്പോൾ പൂർവ്വ സ്ഥിതി തുടരുന്നത് അനാശാസ്യമായിത്തേണ്ടാണ്.

മരുഭൂമികൾ താണ്ടി അറബികൾ ലോകത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം അധിനിപ്പിച്ചതാണ്. ഇതര ജനപദങ്ങൾ ഇന്സ്ലാമിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അറബി-അനറബി സങ്കലനം അറബിഭാഷയെ ഗണ്യമായി സംബന്ധിച്ചു. മേലിലും ഇതര ഉച്ചാരണരീതികളാണുസരിച്ച് വുർആൻ വായിക്കാൻ അനുവ തിക്കുന്നത് പല കുഴപ്പങ്ങൾക്കും കാരണമായെക്കുമെന്ന് നൃായമായും ആരക്കു കളിഞ്ഞായി. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരുപദി അപരന് പട്ടമല്ലാത്ത രീതിയിൽ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ തിവ്യവചനങ്ങൾ ഭോധപൂർവ്വം അലങ്കാരപ്പെട്ട തനുകയാണുന്നു യില്ലെങ്കിലും പരസ്പരം വഴിക്കുണ്ടായെങ്കാം. കേവലം ഭാഷാ പരമായ ഇത് ലഭ്യവ്യത്യാസങ്ങൾക്കുനു കാലാന്തരത്തിൽ മാറ്റത്തിരുത്തല്ലെങ്കിൽ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തതനും വരം; അറബി-അനറബി സങ്കലനങ്കാണ്ട് ഭാഷാവൈകുതം സംഭവിച്ചാൽ വികലഭാഷയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുകമുലം വുർആൻ ഭാഷാഭാംഗി വിനിഷ്ടമാവുകയും ചെയ്യേണ്ടാണ്. ഇത് വക കാരണങ്ങളാൽ, വലീപി അബുബക്രിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ആധികാരികമായി രേഖപ്പെട്ടുത്തപ്പെട്ട വുർആൻ അംഗീകൃതകോപ്പിയുടെ ശരിപ്പുകൾപ്പുകൾ മാത്രമേ ഇന്സ്ലാമിക റാഷ്ട്രാന്തരിന്തനിക്കുള്ളിലെവിടയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ പാടുള്ളൂവെന്നും ഉച്ചാരണങ്ങങ്ങളോടെ എഴുതപ്പെട്ട എല്ലാ മുസ്ലീമുകളുടെയും പ്രസാധനം നിരോധിക്കണമെന്നും ഹാർത്ത് ഇൻമാൻ പ്രമുഖ സഹാധികളുമായി കൂടിയാലോചിച്ച് തീരുമാനിച്ചു.

ഇന്സ്മാൻ, ഒരുദ്യാഗികതലവത്തിൽ പകർത്തിച്ച് നാനാരാജ്യങ്ങളിലേക്കും കോപ്പീകൾ അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന, സിദ്ധിവൃത്തി അക്കബറിന്റെ ആധികാരിക മുൻപ് മാറ്റുമായി പ്രത്യേകം യോജിച്ചതേതെ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ കൈയിലി രിക്കുന്ന വുർആൻ. ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രസ്തുത ആധികാരിക കോപ്പീകൾ ഇന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. വുർആൻ സുരക്ഷിതത്തായിൽ ആരെക്കൂടില്ലും അണ്ണവോളം സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ സംശയനിവൃത്തിവരുതുക സുസാധ്യമാണ്. പശ്ചിമാഫ്രിക്കയിലെ പുസ്തകക്കണ്ണിൽനിന്ന് ഒരു കോപ്പി വാങ്ങി, ജാവയിൽ വുർആൻ മനഃപാംഥക്കിയ ഒരാൾ പാരായണം ചെയ്യുന്നതുമായി അതിനെ തട്ടിച്ചുനോക്കുടെ; അമേരാ, ലോകത്തിലെ വൻകിട ലൈബ്രേറികളിൽ സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന, വലീപാ ഇന്സ്മാൻ കാലം തൊട്ടിനോളം പല നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ട മുസ്ലീമുകളുമായോ തനുനോക്കുടെ. ആരെക്കൂടില്ലും വള്ളിപ്പുള്ളി വ്യത്യാസം കാണുന്ന പക്ഷം, ചതി ത്രപ്രധാനമായ ആ മഹാ കണ്ണുപിടിത്തം ലോകത്തെ അറിയിക്കാൻ തീർച്ച യായും അയാൾ ബാധ്യസ്ഥനാണ്!

വുർആൻ ദൈവദത്തമായ ശ്രമമോ എന്ന് ഒരാൾക്ക് സംശയിക്കാൻ സ്വാത്രത്രുമുണ്ട്; പക്ഷേ, നമ്മുടെ കൈവശമിരിക്കുന്ന വുർആൻ ഒരു

எழுக்குறிச்சிலுமில்லாத, முபாக்குமினி வோக்குமக்கும் ஸமர்ப்பிச்சிருப்பு வூர்அன்றை ஏன் வச்சுத் தட்டு ஸங்ஶயத்தினிடமில்லாத சரிதே யாமாற்மீயும் மாதொளி. மானவப்ரித்தினில் ஹத்தெலை ஸ்திரஸ்பூக் மத்து ஒக்காருவும் காணுக்கில்லை. ஹதின்தே ஸுவையுத்தினில் ஸங்ஶயம்பூல்த்தை எராசிக்க, ரோமன் ஏற்பாடு ஏற்கொடு ஸுமாஜீயும் வோக்குதைகளையிருப்போ ஏற்கும் முஶல்லூர் ஹத்தை தனிச்சிருப்போ ஏற்கும் கெபூஷியின் ஏற்கொடு ரைச் ஜிவிச்சிருப்போ ஏற்கும் ஸங்ஶயிக்காவுடன்தாளி. ஹத்தை சரிதே யாமாற்மீண்ணலின் ஸங்ஶயம் பிக்கிப்பிக்குப்பாத அளிவின்தேயில்லை, அளிவுக்கெடின்தே லக்ஷ்ணமாளி.

பாந்திக்

விஶுபு வூர்அன்று போலொரு ஸ்தோத்தை அளங்காயிரமாஜூக்கஸ் அளங்கால் தீரை உடேஶுண்ணலோட ஸமீபிக்குக் கூடாவிக்கமாளி. ஹது ஏல்லா தரக்காருடேயே உடேஶுதால்பருண்ணல் கள்களிலெடுத்த உபதேஶம் நல்குக் கூட ஸாயுமாய் காருமல்லை. அளங்காவுடைய ஹது ஸோஷயாடுத்தின், வூர்அன்று மந்நிலுவாக்கானும் மாஷுந்தே ஜிவிதப்ரங்கண்ணலின் ஏற்கு மாந்தர் நிலேஶமாளாத நல்குக்காதென்கியானும் அஞ்சலிக்குப்பா ஸத்யானேஷ கரித் தாடுமே ஏனிக்க தால்பருமுத்து. அண்ணெயூதுவர்க்க வூர்அன்று பாந்தாங்காய்மாயி சில உபதேஶங்கள் நல்கானும் பொதுவித் தூ விஷயக்கமாயி நேரிடாவுடன் சில பியாஸ்னால் பரிபாலிக்கானும் என்ற ஶமிக்கால:

ஏராச்-வூர்அன்றில் விஶங்கிக்கெடு, விஶங்கிக்காதிரிக்கெடு-ஹ ஸ்தோதம் மந்நிலுவாக்கான் யமாற்மதிலாரைக்குப்பாவோ? ஏக்கிலாயும், நேரதே ரூபவத்குத்தமாய் யாரளாகத்தில்தினினும் ஸிவாத்தண்ணலில்தினினும் அனுகு லமோ ப்ரதிகுலமோ அநுய தால்பருண்ணலில்தினினும் மந்நிலை ஸாயுமா குப்பிக்கெடுத்தாலும் முக்கமாக்குக; ஸஹிக்கானுஞ்செலிப்புமாறும் தூரினப்பூதய தேதாட பாந்த அநுங்கிக்கூக. அண்ணெயூல்லாத, சில பியேதைக் கிளாய் திக்கஸ் மந்நில்லை பாராய்ளை செற்றுக்கொவர் வூர்அன்றை வரிக்கல்லின் ஸ்தோதம் சில்லாத்திக்குலாளி வாயிக்கூக. வூர்அன்றை ஸ்தோதம் அவரை ஸ்தோதம் வாயிக்கூக்கில்லை. கூடு ஸ்தோதம் தை ஸாங்காயிச்சும் அஞ்சாங்குமல்ல ஹது பாந்த ரீதி. விஶேஷசிச்சு, வூர்அன்று ஹத்தை வாய்க்கார்க்க அளின்தே அநுநயப் பண்ணத்திலேக்க வாதித் தூரினுக்காடுக்கூக்கேயே ஹல்லை.

வூர்அன்றில் ஸாமாந்தமாயை ஆதைங்காம் மாதுமே ஏராச்க்குஞ்செலும் ஒதுவெக்கித் தைவுத்தி வாயிச்சுாத் மதியென்னுவராம். ஏனால் அது மஹா ஸ்தோத்தின்தே அஞ்சண்ணலிலின்தே செல்லாக்காரைக்குப்பாவர் ரெள்ளா நாலோ தவளை வாயிச்சுாலும் மதியாக்குப்பாதல்ல. பல பாந்தை, ஓரோ தவளையும் ஓரோ பியேதைக் கிளிதியில் வாயிக்கேள்க்கதூள்க. கூடு விழுமிமியெய்ப்பாலை பெள்ளிலும் நோட்டுவுக்கும் கையின் கருதி அநுநயப் போய்ந்துக்கூ

കൂറിച്ചടക്കുകയും വേണം.

ഈപ്രകാരം വായിക്കാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവർ, വുർആൻ ഉന്നയിക്കുന്ന പിന്താ-കർമ പദ്ധതികളുകുറിച്ച് പൊതുവായൊരു വീക്ഷണം ഉദ്ദേശിച്ചി കൊണ്ടുമാത്രം രണ്ടുവാസനങ്ങളിലും ആദ്യത്തോടു വായിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ പ്രാരംഭ പഠനമധ്യേ വുർആനുക്കുറിച്ചു സംശയിക്കിയിട്ടാണു നിരീക്ഷി ക്കുക. അതുന്നയിക്കുന്ന മൂലിക നിഖാരങ്ങളാൽ ഏറ്റവള്ളുമാണെന്ന കാണുക. അവയിൽ പ്രതിഷ്ഠിതമാകുന്ന ജീവിത വ്യവസ്ഥിതിയുടെ സഭാവ മെന്താബനാന്ന് മനസ്സിലാക്കാനും കൂടി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഈതിനും വള്ളേടത്തും വള്ളേടുവും മനസ്സിലും കുറിച്ചുകൊണ്ടു പക്ഷം അതെപ്പറ്റി അപ്പോൾ അവിടെവെച്ചുതന്നെ ധൂതിപ്പേര് തീരുമാനമെടുക്കാതെ, അത് കൂറിച്ചു വെക്കുകയും ക്ഷമാപ്യർവ്വം വായന തുടരുകയും ചെയ്യുക; തീർച്ചയായും മുന്നോട്ടുവിടെയെങ്കിലും അതിനുള്ള മറുപടി ലഭിക്കാനാണ് സാധ്യത. മറുപടി ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ചോദ്യത്തോടൊപ്പം അതും കൂറിച്ചുവെക്കുക. അമുഖം, പ്രമുഖ വായനയിൽ തന്റെ ചോദ്യത്തിനുത്തരം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ ക്ഷമാപ്യർവ്വം രണ്ടാമതും വായിച്ചുനോക്കുക. സാനുഭവം വെച്ചുപറഞ്ഞാൽ, അവഗാഹമായ രണ്ടാമതെന്ന പാരാധാരത്തിൽ അപ്പുർവ്വമായി മാത്രമേ എത്തെ കിലും ചോദ്യത്തിനുത്തരം ലഭിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളൂ.

സവിസ്തര പഠനം

ഈവീഡം വുർആനെനക്കുറിച്ച് ഒരു സമഗ്രവീക്ഷണം സാധിച്ചശേഷം സവിസ്തരമായ പഠനം ആരംഭിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈവിടെ വായനക്കാരൻ വുർആനിക ശിക്ഷണങ്ങളുടെ ഓരോ വശവും പറിച്ച് നോട്ടേച്ചേയേണ്ടതാണ്. ഉദാഹരണമായി, മനുഷ്യകത്തിന്റെ ഏത് മാതൃകയാണ് വുർആൻ അഭിലഷണീയമായിക്കാണുന്നതെന്നും ഏതു മാതൃകയിലുള്ള മനുഷ്യനാ ണതിന്റെ ദ്രശ്യത്തിൽ അനഭിലഷണീയനെന്നും മനസ്സിലാക്കാനാഗഹിക്കുന്നുവെന്നിൽക്കെട്ട്, വിഷയം സുഗ്രഹമാക്കേണ്ടതിനായി, അഭിലഷണീയവും അനഭിലഷണീയവുമായ മനുഷ്യമാതൃകകളുടെ ഭിന്ന സവിശേഷതകൾ തന്റെ നോട്ട് ബുക്കിൽ കൂറിച്ചുവെക്കേണ്ടതാണ്. അപ്രകാരംതന്നെ വുർആനിക വീക്ഷണത്തിൽ മനുഷ്യമോക്ഷത്തിനു നിഭാനമായ കാര്യങ്ങളേതെ സ്ഥാമാണെന്ന് അറിയുകയാണുദേശ്യമെന്നിൽക്കെട്ട്, ഇതും വ്യക്തതയോടെ വിശദമായി അറിയാനുള്ള ക്രമം, തന്റെ നോട്ടിൽ മോക്ഷഹോത്യക്കൈളന്നും നാശഹോത്യക്കൈളന്നും രണ്ടു ശ്രീഷ്ടക്കങ്ങൾ പരസ്പരാഭിമുഖമായി കൂറിക്കുകയും തിവിസേന വുർആൻ പാരാധാരം മധ്യ രണ്ടുതരം കാര്യങ്ങളും നോട്ടേച്ചയ്ക്കുപോരുകയുമാകുന്നു. ഈഅനേക വിശാസം, സാദാചാരം, അവകാശബാധയുള്ളതകൾ, സാമുഹികത, നാഗരികത, സാമ്പത്തികം, രാഷ്ട്രീയം, നിയമം, സംഘടന, യുദ്ധം, സന്ധി എന്നുവേണ്ട ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളോ രോന്നിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള വുർആനികാധ്യാപനങ്ങൾ കൂറിച്ചുവെക്കുകയും ഓരോ ജീവിതമേഖലയുടെന്നും പൊതുവായ ചിത്രമെന്നും ആ എല്ലാ

ചിത്രങ്ങളും സമുച്ചയിക്കപ്പെട്ടുനോശി രൂപപ്പെട്ടുന്ന സന്ദേശം ജീവിതചിത്രം മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണ്ടതാണ്.

ഈ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക ജീവിതപ്രേഷന്തതിൽ വുർആൻ വീക്ഷണം കാണുന്നതാണ് ഒരാൾക്ക് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ അതിന് ഏറ്റവും മെച്ചമായ പഠനരീതി ഈതാണ്: ആദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രേഷനം എന്ന സന്നാർ, തദ്വിഷയകമായുള്ള പ്രാചീനവും ആധുനികവുമായ ശ്രദ്ധാഭ്യാസൾ ആഴത്തിൽ പറിച്ച് വിലയിരുത്താൻ ശ്രദ്ധിക്കുക; പ്രേഷനത്തിന്റെ മഹിക്കണ്ണാക്കൾ എന്നെല്ലാമാണ്? മനുഷ്യർ തങ്ങംബന്ധമായി ഇന്നൊള്ളം എന്നെല്ലാം ചിത്രിക്കുകയും ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്? എന്നിട്ടും അപരി ഹാര്യമായി അവശേഷിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ എന്നെല്ലാം? പ്രേഷനത്തിൽ എവിടെചേരുന്നാണ് മനുഷ്യചിത്ര ഗതിമുട്ടിനിൽക്കുന്നത്? എന്നെല്ലാം വ്യക്ത മായി മനസ്സിലാക്കുക; അനന്തരം, പരിഹാരാർഹങ്ങളായ പ്രേഷനങ്ങൾ മുമ്പിൽവെച്ച് വുർആന് പാരായണം ചെയ്യുക. ഇങ്ങനെയാരു പ്രേഷനത്തിന്റെ പരിഹാരാർഹമാണ് വുർആൻ വായിക്കാനിരുന്നാൽ അതിനുമുമ്പ് പലവട്ടം വായിച്ചിരിക്കാവുന്ന സുക്രതങ്ങളിൽത്തന്നെ ബന്ധപ്പെട്ട ചോദ്യ അസ്ഥിക്കുള്ള മറുപടി ലഭിക്കുമെന്നതാണ് വ്യക്തിപരമായി എന്ന് അനുഭവം. ഇവയാരു വിഷയവും അവിടെ മറഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്ന ചിന്ത അതിന് മുഖ്യമാർക്കലും മനസ്സിലൂടിച്ചിരിക്കയേ ഇല്ല!

പഠനം പ്രയോഗവത്കരണത്തിലൂടെ

ഈ പഠനമാർഗ്ഗങ്ങളും അവലംബിച്ചാലും, വുർആൻ വന്നത് എന്തിന് വേണ്ടിയാണോ ആ പ്രവർത്തനം സാധം നടത്താതിരിക്കുന്നിടത്തോളം വുർആനിന്നും ചെപ്പെടുത്താനും സാധിക്കുന്നു. പുർണ്ണമായി ഉൾക്കൊള്ളാനാവുകയില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ചെയറിലിരുന്നു വായിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കാൻ പറ്റുന്ന തരത്തിലുള്ള, കേവലമായ ആദർശം-സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധമല്ല വുർആൻ. നേരത്തെ സുചിപ്പിച്ചതു പോലെ, പൊതുവെ ലോകത്തിന്യപ്പെട്ടുന്ന മതസങ്കർപ്പങ്ങൾക്കനുസൃത മായ തനി മതഗ്രന്ഥവുമല്ല. അതിനാൽ പള്ളികളിലും പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും വെച്ച് അതിലെ യുക്തി-ഐതാന-രഹസ്യങ്ങളും ചുരുളിച്ചുകളിയാമെന്ന് കരുതുന്നതും ശരിയല്ല. വുർആൻ പ്രവോധനഗ്രന്ഥമാണ്; പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗദർശക ശ്രദ്ധമാണ്. അത് വന്നപാടെ, നിയൂബിദ് പ്രകൃതനായ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനെ ഏകാന്തതയിൽനിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു; ദൈവയി കാരിയായ ലോകത്തിനാഭിമുഖമായി നിർത്തി; അസാത്യതയിന്തിൽ ശക്തിയായി ശബ്ദമുയർത്താൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപ്തനാക്കി. അവിശ്വാസ ത്തിന്റെയും അധർമ്മത്തിന്റെയും ധാരാഹരകർക്കെതിരെ അദ്ദേഹത്തെ സമര രംഗത്തിനക്കി. ഓരോ വിട്ടിൽനിന്നും ശുശ്രേഷ്ട നിസ്വാർമ്മരുമായ നല്ല മനുഷ്യരെ ആ ശ്രദ്ധം ആകർഷിക്കുകയും അവരെയെല്ലാം പ്രവാചകന്റെ കൊടിക്കുരുക്കുകീഴിൽ ഏകീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. നാട്ടിന്റെ എല്ലാ മുക്കു മുലകളിലും കലഹകുതുകികളായ തിനയുടെ ശക്തികളെ അത് ഇളക്കി

വിട്ടു. സത്യസേവകർക്കെതിരെ അവരെ യുദ്ധത്തിനിറക്കി.

ഒരു വ്യക്തിയുടെ ആഹാരത്തിൽനിന്ന് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ച ഈ ശ്രമം, നിംബ ഇരുപത്തിമൂന്നു വർഷം, ദൈവികരാഷ്ട്രത്തിന്റെ സംസ്ഥാപനം വരെ, ആ മഹാപ്രസ്ഥാനത്തിന് മാർഗനിർദ്ദേശം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സത്യവും അസത്യവുമായി നടന്നാളഞ്ഞെല്ലാരും സമരങ്ങളുടെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും നിർണ്ണായകമായ ഓരോ വഴിത്തിരിവിലും അത് സംഹാര-നിർമ്മാണങ്ങളുടെ രൂപരേഖ വരച്ചുകാട്ടി.

നാമാക്കട്ട, വിശ്വാസവും അവിശ്വാസവും തന്മിലുള്ള സംഘടനത്തിൽ, ഇൻഡ്യാനിംഗ്രേറ്റും ജാഹിലിഇതിന്റെയും റണ്ടാങ്കണ്ടിൽ കാലെടുത്തു വെക്കുകപോലും ചെയ്യുന്നില്ല. പ്രസ്തുത സമരത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിലുംടെയും കടന്നുപോകാൻ നമുക്ക് സന്ദർഭമുണ്ടാകുന്നില്ല എന്നിരിക്കു, വൃഥാരുന്നെ പദ്ധതി വായിച്ചുതുക്കാണു മാത്രം ആ ജീവൻ ശ്രമത്തിലെ യാമാർമ്മങ്ങളെള്ളും നമുക്കെങ്ങനെനു അനാവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടും? വൃഥാരുന്ന് പുരിണമായി മനസ്സിലാക്കാൻ, അതും കൈയിലേതി കർമരംഗത്തിനായു കയ്യും സത്യപ്രഖ്യാതനായും നിർവ്വഹിച്ചുതുടങ്ങുകയും നാനാ ജീവിത മേഖലകളിൽ വൃഥാരുന്നിക മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കുസ്വന്നമായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങുകയും വേണ്ടതാകുന്നു. അപ്പോൾ വൃഥാരുന്നെ അവതരണാലുടുത്തിൽ നേരിട്ട് എല്ലാ അനുഭവങ്ങളും പരിക്ഷണങ്ങളും നമുക്കും നേരിട്ടേണ്ടിവരു നന്നാണ്. മകയുടെ, അബിസീനിയയുടെ, താളപ്പിന്റെ രംഗങ്ങൾ നമുക്ക് ദ്രുത്യമാകും; ബർഡും ഉറുദും മുതൽ ഹൃസെനനും തബുകും വരെ എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളും നമ്മുടെ മുന്നിലും കടന്നുപോകും; വച്ചിമയു അബുജഹർഡി നെയ്യും അബുലഹിമിനെയും നാം കണ്ണുമുട്ടും; കപടവിശാസികളും യഹി ദന്തരും നമ്മോട്ടിരിട്ടും; പ്രമദവിശാസികൾ മുതൽ അമുസ്ലിം അനുഭാവികൾ വരെ, പല മാതൃകയിലുള്ള മനുഷ്യരുമായി നമുക്കിടപെടേണ്ട താഴിവരും.

തിരിച്ചയായും ഇതൊരു പ്രത്യേകതരം ‘അന്നാനമാർഗം’തന്നെയാണ്. വൃഥാരുന്നിക മാർഗമെന്ന് താന്നതിനെ വിശ്വാസിപ്പിക്കുക്കുട്ട്. ഈ അന്നാനമാർഗ തതിൽ ഏത് ഘട്ടത്തിലും നാം കടന്നുപോകുമോശും വൃഥാരുന്നിലെ ചില സുക്രതങ്ങളും അധ്യാത്മങ്ങളും മുന്നോട്ടുവന്ന്, അവ ആ ഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ചതാണും ഇന്നയിന മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളുമായി അവതരിച്ചതാണെന്നും നമ്മോട് പായുന്നുവെന്നത് ഇതിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയാൽ. ഇവിടെ ഭാഷയും വ്യാകരണവുമായും സാഹിത്യാംഗങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ട എന്തെങ്കിലും സൂചനകൾ അനുവാചക ദ്രുഷ്ടിയിൽ പങ്കെടു, പെട്ടി ലഭ്യന്ന് വരാമെങ്കിലും വൃഥാരുന്ന് അതിന്റെ അന്ത്യസ്ഥാനത്ത് ആ അന്നാനപമി കനു പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതിൽ ഒക്കുംതന്നെ പിശുക്കു കാട്ടുകയില്ലെന്ന് തീരുച്ചു.

ഈ പൊതുത്തയമനുസരിച്ച്, വൃഥാരുന്നെ നിയമവിധികളും ധാർമ്മിക-

സദാചാര ശിക്ഷണങ്ങളും സാമ്പത്തിക-സാമൂഹികാധ്യാപനങ്ങളും നാനാ ജീവിതമേഖലകളെ സ്വപർശിക്കുന്ന ഉല്ലികസിഭാഗങ്ങളും, അവയെല്ലാം അതു വേദികളിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുമ്പോഴും തയ്യാറായും നന്ദി ലാഭക്രിയയില്ല. സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ വുർആനെ പിന്തുടരാതെ ഒരു വ്യക്തിക്കും, തങ്ങളുടെ സാമൂഹികസ്ഥാപനങ്ങളും വുർആനിക നയ തിനു വിപരീതമായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സമൂദായത്തിനും ഈ ശ്രദ്ധം ശഹിക്കുക സാധ്യമല്ല; അവർ ശാസ്ത്രത്തിനു തയ്യാറാക്കിൽ!

മനുഷ്യക്രതിന് ഖാർഗ്ഗർശകം

വുർആൻ അവിലും മനുഷ്യരാശിയുടെ മാർഗ്ഗദർശനത്തിനായി വന്നതു എന്ന അതിന്റെ അവകാശവാദം സുവിഭിത്തിമാണ്. എന്നാൽ, അവതരണ കാലഘട്ടത്തിലെ അറബിക്കളാണ് എറിയകുന്നും അതിന്റെ സംഖ്യാധന യെന്നതേ വുർആൻ വായിച്ചുനോക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് കാണാൻകഴിയുന്നത്. ചിലപ്പോഴാക്കെ അത് മാനവകുലത്തെ പൊതുവായി ആഹാരം ചെയ്യുന്നു വെക്കില്ലും അറബികളുടെ അഭിരുചികളും ആചാരവിചാരങ്ങളുമായി, അരുംപുരുത്തു അന്തരീക്ഷവും ചരിത്രപ്രശ്നാത്മലവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി കൊണ്ടാണ് വുർആൻ പ്രതിപാദനങ്ങളും ആചാരവിചാരങ്ങളും. ഇതൊക്കെ കാണു പോൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് മാർഗ്ഗദർശകമായി വന്ന ഒരു ശ്രദ്ധത്തിൽ ഇതേ യേറെ ആനുകാലികതയും ഓഴിയി-സാമൂദായികച്ചുവയ്ക്കുന്ന എന്നുകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്ന വായനക്കാരൻ ചിന്തിച്ചുപോവുന്നു. പ്രശ്നത്തിന്റെ ശരിയായ സ്ഥാവം നന്ദിലാകാത്തതിന്റെ ഫലമായി, വുർആൻ സമകാലികരായ അറബികളുടെ ഉദ്ധാരണാർമ്മം അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്നും പിന്നീടിനെ വലിച്ചു നീട്ടി മാനുഷ്യക്രതിന്റെ ശാശ്വത മാർഗ്ഗദർശകഗ്രന്ഥമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചതായിരിക്കണമെന്നും അയാൾ സംശയിക്കാനിടവരുന്നു.

കേവലം വിമർശിക്കാൻ വേണ്ടി വിമർശിക്കുന്നവരുടെ കാര്യം ഇതിക്കെട്ട് പ്രശ്നം യഥാർത്ഥമായും മനസ്സിലാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരോട് എനിക്ക് ഉപദേശിക്കാനുള്ളത്, ആദ്യമായി വുർആൻ എന്നുകൂടി വായിച്ചുനോക്കണമെന്നാണ്. അറബിക്കൾക്ക് പ്രത്യേകമെന്നോ സ്ഥലകാലപരിത്യസ്ഥിതികൾക്കു കൊണ്ട് പരിമിതമെന്നോ സത്യത്തിൽ തോന്നാവുന്ന വല്ല ആദർശസിഭാഗവിവും വുർആൻ ഉന്നതിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അങ്ങനെ വല്ല സദാചാരത്തത്താമോ നിയമപട്ടം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്ഥാനങ്ങളിൽ അതെല്ലാം ഒന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തുക്കേണ്ടത്.

ഒരു പ്രത്യേക ഭൂഭാഗത്തിലെയും കാലഘട്ടത്തിലെയും ജനങ്ങളെ അഭി സംഖ്യാധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരുടെ ബഹുദേവതപരമായ വിശാം സാചാരങ്ങളെ വണ്ണിക്കുന്നുവെന്നതും, നൃയന്മർമ്മനത്തിന് അവർക്കു ചുറ്റില്ലെങ്കിൽ വസ്തുതകളുംവലംബിച്ചുകൊണ്ട് എക്കെദേവതയെത്തു സ്ഥാപിക്കുന്നുവെന്നതും വുർആൻ സന്ദേശം കാലിക്കേം പ്രാദേശികമോ ആണെന്ന് വിധിക്രമപിക്കാൻ മതിയായ കാരണങ്ങളും.

പരിഗണനയിലൂടെ വന്നതുത ഇതാണ്: ബഹുമേരിവതവശിക്കുന്നതായി വുർആൻ ഉന്നതിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അഭ്യന്തരിച്ച് മുശ്രിക്കുകളുടെയെന്ന പോലെ ലോകത്തിലെ മറ്റൊരു സ്ഥാനത്തെ വിശ്വാസത്തിനും തുല്യനില യിൽ ബാധകമാക്കുന്നില്ലോ? അപകാരംതന്നെ, ഏകഭദ്രവതു സ്ഥാപനത്തിന് വുർആൻ സമർപ്പിച്ച ന്യായങ്ങൾ സ്ഥലകാലപരമായ ചില്ലറ നീക്കുപോ കുകളോടെ എല്ലാ കാലങ്ങൾക്കും പ്രയോജനപ്രദമല്ലോ. ‘അതെ’ എന്നാണ് മറുപടിയെങ്കിൽ, ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക സമൃദ്ധിയെന്നതു അഭിമുഖിക്കിച്ച് ഉന്നതിമായി എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ഒരു സാർവലാകികസന്ദേശത്തെ കാലികവും പ്രാദേശികവുമായി മുദ്രകുത്താൻ ഒരു ന്യായികരണവുമില്ല. ആദ്യത്തോടു നിരപ്പേക്ഷണമായി (Abstract) ഉന്നതിക്ക പ്രൗഢ്യം ഏതെങ്കിലുംമുണ്ടു പരിഞ്ചെമ്പിതിയുമായി സംയോജിപ്പിക്കാതെ വിശ ദീക്കരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു പ്രത്യുധാസ്ത്രവും ജീവിതവ്യവസ്ഥയും ചിന്താ പ്രസ്താവവും ഇന്നോളം ലോകത്തുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നതാണ് പരമാർമ്മം. ഒന്നാമത്: അത്രമേൽ സമ്പൂർണ്ണമായ നിരപ്പേക്ഷണ സാധ്യമല്ല. സാധ്യമെ കുറ്റത്തന്നെ, ആ രിതികിൽ ഉന്നതിമായ ആദർശസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ശ്രദ്ധ തന്ത്രാളുകളിൽ അവശേഷിക്കുകയല്ലാതെ തലമുറകളുടെ ജീവിതത്തിൽ അല്ല തന്നേചേരിന് പ്രയോഗിക ജീവിതവ്യവസ്ഥയായി രൂപംകൊള്ളുക തീരെ അസംഖ്യവുമാണ്.

ചിന്താപരവും ധാർമ്മികവും നാശനികവുമായ ഒരു പ്രസ്താവനത്തെ രാഷ്ട്രക്രാന്തിയ തലത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുക ലക്ഷ്യമാണെങ്കിൽ തുടക്കത്തിൽ തന്നെന അതിനെ തികച്ചും രാഷ്ട്രക്രാന്തിക്കരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളണമെ നില്ലോ. അത് ഹലാപ്രവൃമ്മി എന്നതാണ് പരമാർമ്മം. മാനവജീവിത വ്യവസ്ഥി തികടിസ്ഥാനമായി ആ പ്രസ്താവം ഉന്നയിക്കുന്ന ആദർശസിദ്ധാന്തങ്ങളെയും മുലിക്കത്തുണ്ടെങ്കിൽ പ്രസ്താവനത്തിൽ ജനലുമിയിൽത്തന്നെ പുറഞ്ഞുകൂടിയോടെ സമർപ്പിക്കുകയാണ് ധമാർമ്മത്തിലേറ്റവും ശരിയായ മാർഗ്ഗം. ആരുടെ ഭാഷയും ആചാര-വിചാരങ്ങളും സംഭാവപര്യക്കളുമായി പ്രസ്താവനായകൾ ഇഴുകിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നുവോ ആ ജനതയുടെ മനസ്സിൽ അതിനെ കരുപ്പിടിപ്പിക്കുകയെന്നതാവണം അയാളുടെ പ്രമാപവർത്തനം. അങ്ങനെ തന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സ്വന്തം നാട്ടിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും തന്ത്രിക്കുന്നതിൽ ഒരു ജീവിതവ്യവസ്ഥ വിജയകരമായി കെട്ടിപ്പുടക്കുകയും ചെയ്യുകവഴി ലോകത്തിൽ മുന്നിൽ ഒരു മാതൃക സമർപ്പിക്കുകയാണ് കരണ്ടിയമായിട്ടുള്ളത്. അപോർ, അനുരാജ്യങ്ങളും ജനങ്ങളും അഞ്ചോട്ട് ശ്രദ്ധത്തിക്കും. ചിന്താഗ്രിലരായ ആളുകൾ മുന്നോട്ടുവന്ന് പ്രസ്താവനത്തെ മനസ്സിലാക്കാനും അവരവരുടെ നാട്ടുകളിൽ അതിനെ നടപ്പിൽവരുത്താനും ശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരു ചിന്താ-കർമ്മപദ്ധതി ആരംഭിത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക ജനതയിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടതും ന്യായസമർമ്മനശ്ശീ മുഴുക്കെ ആ ജനതയെ ബോധവാനാരാക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതും പ്രസ്തുത പദ്ധതി

കേവലം സാമുദായികമോ ദേശീയമോ ആയിരുന്നുവെന്നതിന് തെളിവാക്കുന്നില്ല. ഒരു ദേശീയ-സാമുദായിക വ്യവസ്ഥയെ സാർവ്വദേശീയവും സാർവ്വജനീനവുമായ വ്യവസ്ഥയിൽനിന്നും സാമയികമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയെ ശാശ്വതസ്വഭാവമുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയിൽനിന്നും വേർത്തിത്തുറന്ന സവിശേഷതകൾ അടാർമ്മത്തിൽ ഇവയാണ്:

ദേശീയ-സാമുദായികവ്യവസ്ഥ ഒരു ദേശത്തിലെഴ്ത്തും സമുദ്രാധികാരി എന്നും അദ്ധ്യാനത്തിക്കുവേണ്ടിയും അവരുടെ പ്രത്യേക അവകാശത്താൽപര്യാങ്ഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും വാദിക്കുന്നു; ഈതര ജനസമുദായങ്ങളിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കാനരുതാത്ത ആദർശ-സിഖാന്തങ്ങളെയായിരിക്കും അതു പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്. ഇതിന് വിപരിതമായി, സാർവ്വദേശീയ വ്യവസ്ഥ എല്ലാ ഉന്നപ്രക്രിക്കും തുല്യപദവിയും തുല്യാവകാശങ്ങളും വാർദ്ധാനം ചെയ്യുകയും അതിന്റെ ആദർശ-സിഖാന്തങ്ങളിൽ സാർവ്വലഭക്കിക്കത ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. അപേക്ഷാരംതന്നെ, കാലികമായ ഒരു വ്യവസ്ഥ അനീവാര്യമായും കാലത്തിന്റെ ചില തകിടംമിച്ചില്ലുകൾക്കും ശേഷം തികച്ചും അപ്രായോഗികമായിത്തീരുന്ന ആദർശ-സിഖാന്തങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കും. എന്നാൽ, മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാ പരിതോവസ്ഥകൾക്കും അനുയോജ്യമായിരിക്കും, ഒരു ശാശ്വതിക വ്യവസ്ഥയുടെ സിഖാന്തങ്ങൾ.

ഈ പ്രത്യേകതകൾ കണക്കിലെടുത്ത് വുർആൻ ദേവദൃഷ്ടി വായിച്ചു നോക്കുക; എന്നിട്ട് അതുനായിച്ച് ജീവിതവ്യവസ്ഥ കാലികമോ ദേശീയമോ സാമുദായികമോ ആണെന്നെന്ന സകൽപത്തിന് വാസ്തവികമായ വല്ല അടിസ്ഥാനവും കണ്ണടത്താൻ കഴിയുമോ എന്ന് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഒന്ന് ശ്രമിച്ചു നോക്കുക!

വിശദാംശങ്ങളുടെ ശ്രമമല്ല

വുർആനെന്നപ്പറ്റി, അതൊരു സവിന്തരമായ സാമ്പാർഡിക പുസ്തകവും നിയമസംഹിതയുമാണെന്ന് ഒരു ശരാശരി വായനക്കാരൻ നേരതെ ധരിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. പകേശ, അയാളുൽ വായിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ സാമൂഹിക-നാഗരിക-രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തികാദി ജീവിതമേഖലകളെക്കുറിച്ച് സുവിശദമായ നിയമാവലികൾ അതിൽ കാണുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, വുർആൻ ആവർത്തിച്ചുനായും നമസ്കാരം, സകാർ മുതലായ നിബന്ധന കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചുപോലും ആവശ്യമായ വിശദാംശങ്ങളുടെ ഒരു നിയമാവലി അൽപ്പം ശ്രദ്ധിക്കില്ലെന്നതാണ് വസ്തുത. ഇതും വായനക്കാരെന്തെ മനസ്സിൽ ആശയകുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. വുർആൻ ഏതെമ്പത്തിലുള്ള സാമ്പാർഡിക ശ്രമമാണെന്ന് അയാൾ ചിന്തിച്ചുപോകുന്നു.

വസ്തുതയുടെ ഒരു വശം നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പൂർക്കിൽ തീരെ പെടാതിരുന്നതാണ് ഈ ചിന്താക്കുഴപ്പങ്ങൾക്കല്ലോം കാരണമായിരിക്കുന്നത്. ദൗഖ്യം ഒരു ശ്രമമം അവതരിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്തിട്ടുള്ളത്; ആ ശ്രമത്തിന്റെ വക്താവും പ്രയോക്താവുമായി ഒരു പ്രവാചകനെ നിയോഗിക്കുകയും

ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നതാണാവശം. ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു പൂർണ്ണ നൽകി, തന്റെ സൃഷ്ടിയെ കെട്ടിടം അവർത്തനെ നിർമ്മിച്ചുകൊള്ളണമെന്നായിരുന്നു ദൈവ ഹിതമെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നിർമ്മാണത്തിന്റെ എല്ലാ വിശദാംശങ്ങളും അവർക്കു ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, നിർമ്മാണസംബന്ധമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കൊപ്പം ഒരുപ്പും നിർമ്മാണിയറക്കുടി നിശ്ചയിച്ചുതുകയും നിർദ്ദിഷ്ടപദ്ധതിയനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം കെട്ടിട നിർമ്മാണം ഭംഗിയായി പൂർത്തിക്കെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നിതിനെക്കും; എല്ലാം നിർമ്മാണിയറക്കുയും അദ്ദേഹത്താൽ നിർമ്മിതമായ കെട്ടിടത്തെയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട്, രൂപരേഖയിൽത്തന്നെന്ന് ശാഖാപരമായ വിശദാംശങ്ങൾ അനേകം സ്കിക്കുന്നതും അതിനിടയിലേണ്ടുകൾ ആ രൂപരേഖയുടെ അപൂർണ്ണതയെ പഴിക്കുന്നതും തെറ്റാണ്.

വുർആൻ ശാഖാപരശാഖകളുടെ ശ്രമമല്ല; മൂലിക്കത്തെങ്ങളുടെ ശ്രമമാണ്. ഇസ്ലാമിക വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ബൈജികവും ധാർമ്മികവും മായ അടിത്തരകളെ പൂർണ്ണവുക്കുത്തയോടെ ഉന്നയിക്കുകയും ബുധിപരമായ സമർപ്പനകൊണ്ടും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടും വൈകാരികമായ സമീപനകൊണ്ടും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടും ഭദ്രാക്ഷുകയുംാണ് അതിന്റെ സാക്ഷാത്കുത്തും അതിന്റെ സാക്ഷാത്കാരികമായ കൂത്യും. അതിനു പൂർണ്ണം, ഇസ്ലാമിക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാഞ്ചാഗികരുപത്തെ സംബന്ധിച്ചേണ്ട തോളം വുർആൻ നൽകുന്ന മാർഗ്ഗദർശനം ഓരോ ജീവിതത്തെയുംപെട്ടി സവിസ്തരം നിയമ-ചട്ടങ്ങൾ പാപ്പിച്ചുകൊണ്ടല്ല; പ്രത്യുത, ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ മേഖലയുടെയും നാലതിരുകൾ നിർണ്ണയിക്കുകയും ചില പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രകടമാംവണ്ണം നാഴികകള്ളുകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ട് ആ ജീവിതമേഖലകൾ ദൈവഹിതാനുസാരം എങ്ങനെ സംവിധാനിക്കപ്പെടണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചുതുകയാണെന്നു ചെയ്യുന്നത്. ഈ നിർദ്ദേശം നുസൂതമായി ഇസ്ലാമികജീവിതത്തിന് പ്രാവർത്തികരുപം നൽകുക പ്രവാചകൾ കർത്തവ്യമായിരുന്നു. അതായത്, വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ച മൂലിക തത്ത്വങ്ങളെ പ്രയോഗവത്കരിച്ചുകൊണ്ട് വൈയക്തിക സാംഭാവ-ചര്യകളും ദൈവം സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനത്തിന്റെയും സമുർത്തമായുള്ളകൾ സമർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു പ്രവാചകൾ ദൗത്യം. അതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു, അവിടുന്ന് നിയോഗിതനായതുതന്നെ.

വ്യാഖ്യാനങ്ങളും

വുർആനെന്ന സംബന്ധിച്ച് പൊതുവേ ജനമനസ്ത്രിൽ താഴുനിൽക്കുന്ന മരുപ്പു ചോദ്യമിതാണ്: ദൈവികഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുശേഷം തിന്നിപ്പിലും കക്ഷിമാസവരുത്തിലും പെട്ടിരിക്കുന്നവരെയും സമത്വത്തെ തുണഡംതുണഡമാക്കിയവരെയും വുർആൻ അതികരിന്നായി ഭർത്താക്കുന്നുണ്ട്; അതേസമയം, വുർആനിനീക് നിയമങ്ങളുടെന്നെന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ സാരമായ അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. പിൽക്കാല പണ്ഡിതരാർക്കിടയിൽ മാത്രമല്ല, പുർവ്വികരായ ഇമാമുകൾക്കും താബിഇം കൾക്കും മുടയിൽത്തന്നെ, നബിയുടെ സഖാക്കൾക്കിടയിൽപ്പോലും!

ഇത്തരത്തെതാളുമൊൽ, നിയമപ്രധാനമായ ഒരു സുക്തത്തിനേക്കിലും സർവാംഗികൃതമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. അപ്പോൾ മഹിനാത്തേയെ സംബന്ധിച്ച വുർആനികാധിക്ഷേപം ഇവർക്കെല്ലാം ബാധകമാണോ? അല്ലെങ്കിൽ വുർആൻ വിശദയിച്ച കക്ഷിത്വവും ഭിന്നതയും എന്നി യമുള്ളതാണ്?

ഈതൊരു വിപുലമായ പ്രശ്നമാണ്. സവിസ്തരം ചർച്ചക്ക് സന്ദർഭിലും തത്ത്വക്കാണ്ക് ഒരു സാമാന്യവായനക്കാരന്റെ സംശയനിവൃത്തിക്കാവശ്യമായ ചില കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ഇവിടെ സുചിപ്പിക്കുന്നുള്ളു. ദിനിൽ യോജിച്ച വരും ഇന്നല്ലാഭിക സംഘടനയിൽ ഒന്നിച്ചവരുംബാധിരിക്കുന്നും കേവലം നിയമവിധികളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ സത്യസന്ധമായ ഗവേഷണഫലമായുണ്ടാകാം അതോഗുകരമായ അടിപ്രായങ്ങളിനുകൾക്ക് വുർആൻ ഒരിക്കലും എതിരാണു. മരിച്ച് വകുവിക്ഷണത്തിൽനിന്നുയിർക്കുണ്ടതും കക്ഷിമാത്രയും തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതുമായ സേച്ചു പേരിതമായ ഭിന്നപ്പിന്നയാണെങ്കിലും ഇതിനുകൂന്നത്. ഈ രണ്ടുതരം ഭിന്നതകൾ അതതിന്റെ സഭാവനത്തിൽ വ്യത്യസ്ഥമായും അവത്തിൽ തീരെ സാമുദ്ദേശ്യം അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവയെ ഒരേ മാനദണ്ഡങ്ങളാണുള്ളകാണും പാടുള്ളതല്ല. ആദ്യം പറഞ്ഞ ഭിന്നത ഉദ്ദേശമന്ത്രിന്റെ അനുസ്ഥിതയും ചലനബന്ധമായ ജീവിതത്തിന്റെ ചെതനയവുമാണ്. പ്രത്യുംപന്നമതികളും പ്രതിഭാശാലികളുടുക്കങ്ങളിലെ ഏതു സമൂഹത്തിലും അതുണ്ടായിരിക്കും. ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യരുടെയെല്ലാത്ത കേവലം പൊദ്ദുന്നടക്കളുടെതായ സമൂഹം മാത്രമേ അതിൽനിന്നൊന്നാഴിവാകും. പക്ഷേ, അങ്ങനെയല്ല, രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ ഭിന്നത. അത് ഏതൊരു ജനവിഭാഗത്തിൽ തലപൊക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരെ ശിമിലഭാക്കിക്കുള്ളണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതരം ഭിന്നതകൾ ആരോഗ്യത്തിന്റെ ലക്ഷണമല്ല; രോഗലക്ഷണമാണ്. അതിന്റെ പ്രത്യാഹരണത്താണ് ഒരു സമുദായത്തിനും ഗുണപ്രദമായിരിക്കുകയുമെല്ലാം. ഈ ദിവിധമായ ഭിന്നതകളുടെ അന്തരം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കപ്പേണ്ടതാണ്.

ഭിന്നത രണ്ടുവിധം

ഈ വിഷയക്കാധിവായി സംബന്ധമായ രണ്ടു രൂപങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഇതാണ്: ദൈവത്തിനും ദൈവദ്വാതനുമുള്ള അനുസരണത്തിൽ സമുദായാംഗങ്ങളെല്ലാം ഏകാഭിപ്രായക്കാരാധിവായിരിക്കുന്നു; നിയമങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനങ്ങളായി വുർആനും സുന്നതും സർവസമ്മതമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അന്തരം, ഏതെങ്കിലുംമൊരു ശാഖാപ്രശ്നത്തിന്റെ പഠനിരീക്ഷണത്തിൽ രണ്ടു പണ്ഡിതന്മാർ-അമ്മവാ, ഒരു കേസിന്റെ വിധിയിൽ രണ്ടു നൃാധാരിപരാർ-പരസ്പരം വിഭ്യാജിക്കുന്നു; പക്ഷേ, ഇവരിലെരാജാളുംതന്നെ ആ പ്രശ്നത്തെത്തയും തത്സംബന്ധമായ തന്റെ അടിപ്രായത്തെത്തയും ദിനിൽ അടിസ്ഥാനമാധിവായി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയോ തന്നോട് വിഭ്യാജിക്കുന്നവർ ദിനിൽ നിന്ന് പൂരത്താണെന്ന് ധരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. രണ്ടുപേരും അവനവന്റെ തെളിവുകൾ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ക് തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടതെതാളും ഗവേഷ

ബാബായുത നിറവേദ്യനു എന്നുമാത്രം. റണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലൊധം സ്വീകരിക്കണം. അമവാ രണ്ടും സ്വീകാര്യമാണോ എന്ന പ്രശ്നം പൊതുജനപിതത്തിന് - കോട്ടതിക്കാര്യമാണെങ്കിൽ നാട്ടിലെ അന്തിമനീതിപീംത്തിനും സാമുഹികപ്രശ്നമാണെങ്കിൽ സംഘടനക്കും-വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒന്നിൻ്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽത്തന്നെ അഭിപ്രായത്തിനു പ്രകടമാക്കുകയും റണ്ടാമത്തെ രൂപം. അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവും റണ്ടും ദീനിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രശ്നത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ‘ആലി’മോ ‘സുഫി’യോ ‘മുഹ്മദി’യോ ‘മുത്തവല്ലി’യോ ‘ലീഡറോ’ രണ്ടിപ്രായം സ്വീകരിക്കുന്നു. അതിനെ അനാവശ്യമായി വലിച്ചുനീട്ടി ദീനിന്റെ മൂലിക പ്രശ്നമാക്കുന്നു. അതിലുംപോതെത്താട്ട വിഭ്യാജിക്കുന്നവരെ മതദിഷ്ടരും സമുദായദിഷ്ടരുമായി മുട്ടകുത്തുകയും തന്നോട് കൂറുള്ളവരുടെ ഒരു സംഘം രൂപവത്കരിച്ച്, ഇവരാണ് സാക്ഷാൽ മുസ്ലിം സമുദായമെന്നും മറ്റൊള്ളവരെല്ലാം നരകപാപികളാണെന്നും വാദിക്കുകയും, മുസ്ലിമാണെങ്കിൽ ഈ സംഘത്തിൽ വന്നുകൊള്ളണമെന്നും അല്ലാത്തവരെന്നും മുസ്ലിമല്ലെന്നും ശോഷിക്കുകയും ചെയ്യുക!

എവിടെയെങ്കെ വുർആൻ ഭിന്നതയെയും കക്ഷിമാസരൂത്തെതയും എതിർത്തിട്ടുണ്ടോ അവിടെയെങ്കെ ഈ റണ്ടാമത്തെ ഭിന്നതയാണുദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആദ്യം പറഞ്ഞതരം ഭിന്നതകളാക്കുട്ട- നമ്പിതിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിൽത്തന്നെ അതിന്റെ ഒട്ടരെ ഉദാഹരണങ്ങൾ വന്നിരുന്നതാണ്- തിരുമേനി അതിനെ അനുവദിക്കുകയുണ്ടായെന്നു മാത്രമല്ല് അനുമോദിക്കുകകൂടിച്ചെയ്തു. കാരണം, സമുദായത്തിൽ ചിന്താശക്തിയും ഗവേഷണത്തും സ്റ്റാറ്റും പാനപാടവും ഉണ്ടാക്കാനും കൂടിക്കുന്നത്. സമുദായത്തിലെ ബുദ്ധിജീവികൾക്ക് തങ്ങളുടെ ദീനിലും ദീനിന്റെ നിയമങ്ങളിലും താൽപര്യമുണ്ടെന്ന് അത് തെളിയിക്കുന്നു. ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരം ദീനിനുകൂടാതെന്നും അംഗീകരിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യമാണെന്നത്. അങ്ങനെ, അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ യോജിക്കുകവഴി സമുദായത്തിന്റെ ഏകീഭാവം നിലനിർത്തുകയും അതേസമയം നൃായമായ പരിധിക്കുള്ളിൽ പണ്ണിത്തുടർക്കും ചിന്തകൾമാർക്കും ഗവേഷണസ്ഥാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് പുരോഗതിക്കുള്ള സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന വിലപ്പെട്ട തത്ത്വം സമുദായം പൊതുവെ അംഗീകരിക്കുന്നു. ഇതുന്തെ ശത്രീയ മാർഗം!

വുർആൻ പാനത്തിന് രുഗ്മ മുവവുരെ

അബുൽഅജോൾ മാദുറി

അബുൽഅജോൾ മാദുറി തന്റെ വുർആൻ വ്യാഖ്യാന ശ്രദ്ധമായ തഫ്ഹീമുൽ വുർആനിനെക്കുതിയ പ്രസശ മായ ആമുഖം. വുർആൻ പരിതാപ് അനിവാര്യമായും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട മാലിക കാര്യങ്ങളുടെ വിശകലനം. വുർആനിന്റെ ആഴഞ്ഞളിലിരിക്കേണ്ട വച്ചികാണിക്കുന്ന ഇത് കൃതി ഒട്ടരെ സംശയങ്ങൾക്ക് നിവാരണം നൽകുന്നു.

APO

ഇസ്ലാമിക് പ്രസ്തിംഗ് ഹൗസ്

കോഴിക്കോട്, തിരുവനന്തപുരം, എറണാകുളം, തൃശ്ശൂർ, ക്രോധി, ഉമ്പിം

വില: 18.00

ISBN: 81-8271-422-2

9788182714229